

Департамент охорони здоров'я
Львівської ОДА
Львівський обласний центр
здоров'я

Львівська обласна організація
професійної спілки
працівників охорони здоров'я
України

БІБЛІОТЕКА
головного лікаря та голови профкому
закладу охорони здоров'я
ВИПУСК 7

ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Збірник нормативно-правових актів

Львів 2014

Захист персональних даних в закладах охорони здоров'я. Збірник нормативно-правових актів. Бібліотека головного лікаря та голови профкому закладу охорони здоров'я. Випуск - 7. Львів – 2014

Упорядник: юридичний відділ Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України (Олійник А.М., Баєв І.А., Панішко Т.І.)

Використані нормативно-правові акти станом на 01.03.2014 року

Випуск №7 серії «Бібліотека головного лікаря та голови профкому закладу охорони здоров'я» містить нормативно-правові акти з питань обробки та захисту персональних даних.

Рекомендований до практичного використання усіма працівниками закладів охорони здоров'я.

**Департамент охорони здоров'я
Львівської обласної державної адміністрації**

м. Львів, вул. Конопницької, 3
тел. (032) 2764592 факс: (032) 2756037
www.guoz.lviv.ua locz@mail.lviv.ua

Львівський обласний центр здоров'я

м. Львів, вул. Костя Левицького, 16
тел/факс: (032) 2762360
www.guoz.lviv.ua locz@mail.lviv.ua

**Львівська обласна організація
професійної спілки працівників охорони здоров'я
України**

м. Львів, проспект Шевченка, 7 (6 поверх)
тел.: (032) 235-69-36, факс: (032) 225-50-52
www.lviv.medprof.org.ua lviv@medprof.org.ua

Львівський юридичний медичний клуб
<http://pravomedprof.blogspot.com> pravomedprof@gmail.com

З М І С Т

1	Конституція України (витяг)		4
2	Рішення Конституційного суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012		5
3	Про захист персональних даних. Закон України від 1 червня 2010 року № 2297-VI		13
4	Кримінальний кодекс України (витяг)		29
5	Кодекс України про адміністративні правопорушення (витяг)		30
6	Про затвердження документів у сфері захисту персональних даних. Наказ Уповноваженого ВРУ з прав людини від 08.01.2014 № 1/02-14		31
7	Типовий порядок обробки персональних даних. Затв. наказом Уповноваженого ВРУ з прав людини від 08.01.2014 № 1/02-14		31
8	Порядок здійснення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини контролю за додержанням законодавства про захист персональних даних. Затв. наказом Уповноваженого ВРУ з прав людини від 08.01.2014 № 1/02-14		39
9	Порядок повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення вказаної інформації. Затв. наказом Уповноваженого ВРУ з прав людини від 08.01.2014 № 1/02-14		46
10	Форма Інформованої добровільної згоди пацієнта на обробку персональних даних. Затв. наказом МОЗ України 14.02.2012 №110		63

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(ВИТЯГ)

Стаття 32. Ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України.

{Офіційне тлумачення положення частини першої статті 32 див. в Рішенні Конституційного Суду № 2-рп/2012 від 20.01.2012}

Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

{Офіційне тлумачення положення частини другої статті 32 див. в Рішенні Конституційного Суду № 2-рп/2012 від 20.01.2012}

Кожний громадянин має право знайомитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, установах і організаціях з відомостями про себе, які не є державною або іншою захищеною законом таємницею.

Кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної інформації.

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради
Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої,
другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України**

20 січня 2012 року № 2-рп/2012 Справа № 1-9/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича - головуючого, Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича, Вдовіченка Сергія Леонідовича, Винокурова
Сергія Маркіяновича - доповідача,

Гультая Михайла Мирославовича, Запорожця Михайла Петровича, Кампа
Володимира Михайловича,

Колоса Михайла Івановича, Лилака Дмитра Дмитровича, Маркуш Марії
Андріївни,

Пасенюка Олександра Михайловича, Сергейчука Олега Анатолійовича,

Шаптали Наталі Костянтинівни, Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням
Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення
положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34
Конституції України.

Приводом для розгляду справи відповідно до статей 39, 40 Закону України
„Про Конституційний Суд України“ стало конституційне подання Жашківської
районної ради Черкаської області.

Підставою для розгляду справи згідно зі статтею 93 Закону України „Про
Конституційний Суд України“ є практична необхідність у з'ясуванні та
офіційній інтерпретації положень частин першої, другої статті 32, частин
другої, третьої статті 34 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Винокурова С.М., дослідивши матеріали
справи, в тому числі позиції Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра
України, Генеральної прокуратури України, Міністерства юстиції України,
Служби безпеки України, науковців Київського національного університету
імені Тараса Шевченка, Національної академії прокуратури України,
Національного університету „Юридична академія України імені Ярослава
Мудрого“, Національного університету „Одеська юридична академія“,
Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання - Жашківська районна рада
Черкаської області - звернувся до Конституційного Суду України з
клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті
32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України в аспекті таких питань:

- що слід розуміти під інформацією про особисте і сімейне життя, зокрема,
чи належить така інформація до конфіденційної інформації про особу;

- чи є збирання, зберігання, використання та поширення інформації про особу втручанням в її особисте і сімейне життя.

Потреба в офіційному тлумаченні вказаних положень Конституції України автор клопотання обґрунтовує наявністю практичної необхідності у їх з'ясуванні та офіційній інтерпретації з метою забезпечення конституційного порядку у сфері реалізації конституційних прав на інформацію та невтручання в особисте і сімейне життя людини, зокрема посадової особи.

2. Вирішуючи порушене в конституційному поданні питання, Конституційний Суд України виходить з такого.

Згідно з Конституцією України людина, її честь і гідність визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю (частина перша статті 3); органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19); усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах (стаття 21); кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язки перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток її особистості (стаття 23); громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками (частини перша, друга статті 24); кожна людина має невід'ємне право на життя (частина перша статті 27); кожен має право на повагу до його гідності (частина перша статті 28); кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей (частина перша статті 68); виключно законами України визначаються: права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; засади регулювання шлюбу, сім'ї, охорони дитинства, материнства, батьківства; організація і діяльність органів виконавчої влади, основи державної служби, організації державної статистики та інформатики (пункти 1, 6, 12 частини першої статті 92).

3. Відповідно до частин першої, другої статті 32 Основного Закону України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України; не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Зазначеним вимогам Конституції України кореспондують положення законодавства України, якими передбачено, що: збирання, зберігання, використання і поширення інформації про особисте життя фізичної особи без її згоди не допускаються, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (абзац другий частини першої статті 302 Цивільного кодексу України); поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках,

визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частина друга статті 14 Закону України „Про захист персональних даних“ від 1 червня 2010 року № 2297-VI (далі - Закон № 2297); конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом (частина друга статті 21 Закону України „Про інформацію“ від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII зі змінами (далі - Закон № 2657); розпорядники інформації, які володіють конфіденційною інформацією, можуть поширювати її лише за згодою осіб, які обмежили доступ до інформації, а за відсутності такої згоди - лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частина друга статті 7 Закону України „Про доступ до публічної інформації“ від 13 січня 2011 року № 2939-VI (далі - Закон № 2939).

Таким чином, лише фізична особа, якої стосується конфіденційна інформація, відповідно до конституційного та законодавчого регулювання права особи на збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації має право вільно, на власний розсуд визначати порядок ознайомлення з нею інших осіб, держави та органів місцевого самоврядування, а також право на збереження її у таємниці.

Конституційне та законодавче регулювання права на невтручання в особисте та сімейне життя узгоджується із міжнародно-правовими актами.

Так, у статті 12 Загальної декларації прав людини 1948 року встановлено, що ніхто не може зазнавати безпідставного втручання у його особисте і сімейне життя, безпідставного посягання на недоторканність його житла, таємницю його кореспонденції або на його честь і репутацію. Кожна людина має право на захист законом від такого втручання або таких посягань.

У Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року визначено, що кожен має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції; органи державної влади не можуть втручатись у здійснення цього права, за винятком випадків, коли втручання здійснюється згідно із законом і є необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни, для запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб (стаття 8).

Міжнародним пактом про громадянські і політичні права 1966 року встановлено, що ніхто не повинен зазнавати свавільного чи незаконного втручання в його особисте і сімейне життя, свавільних чи незаконних посягань на недоторканність його житла або таємницю його кореспонденції чи незаконних посягань на його честь і репутацію (пункт 1 статті 17).

3.1. За Цивільним кодексом України зміст права на недоторканність особистого і сімейного життя як одного з видів особистого немайнового права полягає в тому, що фізична особа вільно, на власний розсуд визначає свою поведінку у сфері свого приватного життя і можливість ознайомлення з ним інших осіб та має право на збереження у таємниці обставин свого особистого життя (статті 270, 271, 301). Фізична особа не може відмовитися від особистих

немайнових прав, а також не може бути позбавлена цих прав (частина третя статті 269 Цивільного кодексу України).

Особистим життям фізичної особи є її поведінка у сфері особистісних, сімейних, побутових, інтимних, товариських, професійних, ділових та інших стосунків поза межами суспільної діяльності, яка здійснюється, зокрема, під час виконання особою функцій держави або органів місцевого самоврядування.

Сімейне життя - це особисті майнові та немайнові відносини між подружжям, іншими членами сім'ї, яке здійснюється на засадах, визначених у Сімейному кодексі України: кожна особа має право на повагу до свого сімейного життя (частина четверта статті 4); ніхто не може зазнавати втручання в його сімейне життя, крім випадків, встановлених Конституцією України (частина п'ята статті 5); регулювання сімейних відносин здійснюється з урахуванням права на таємницю особистого життя їх учасників, їхнього права на особисту свободу та недопустимості свавільного втручання у сімейне життя (частина четверта статті 7) та інше.

Конституційний Суд України виходить з того, що неможливо визначити абсолютно всі види поведінки фізичної особи у сферах особистого та сімейного життя, оскільки особисті та сімейні права є частиною природних прав людини, які не є вичерпними, і реалізуються в різноманітних і динамічних відносинах майнового та немайнового характеру, стосунках, явищах, подіях тощо. Право на приватне та сімейне життя є засадничою цінністю, необхідною для повного розквіту людини в демократичному суспільстві, та розглядається як право фізичної особи на автономне буття незалежно від держави, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб.

3.2. Інформацією про фізичну особу є відомості чи сукупність відомостей про таку особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована (частина перша статті 11 Закону № 2657).

За порядком доступу інформація поділяється на відкриту та з обмеженим доступом (частина перша статті 20 Закону № 2657).

Відкритою є будь-яка інформація, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом (частина друга статті 20 Закону № 2657). Зокрема, відкритою є публічна інформація, крім випадків, встановлених законом, яка відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених законом (частина перша статті 1 Закону № 2939).

Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом (частини перша, друга статті 21 Закону № 2657).

До конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження (частина друга статті 11 Закону № 2657). Конституційний Суд України в абзаці першому пункту 1 резолютивної частини Рішення від 30 жовтня 1997 року № 5-зп відніс до конфіденційної інформації про фізичну особу, крім вказаної, ще й відомості про її майновий стан та інші персональні дані.

Таким чином, Конституційний Суд України вважає, що перелік даних про особу, які визнаються як конфіденційна інформація, не є вичерпним.

3.3. Вирішуючи питання щодо конфіденційності інформації про особу, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї, Конституційний Суд України виходить з такого, що належність інформації про фізичну особу до конфіденційної визначається в кожному конкретному випадку. Перебування особи на посаді, пов'язаній зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, передбачає не тільки гарантії захисту прав цієї особи, а й додаткові правові обтяження. Публічний характер як самих органів - суб'єктів владних повноважень, так і їх посадових осіб вимагає оприлюднення певної інформації для формування громадської думки про довіру до влади та підтримку її авторитету у суспільстві.

Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй Резолюції від 25 грудня 2008 року № 1165 (1998) (далі - Резолюція № 1165) вказала, що публічні особи повинні усвідомлювати, що особливий статус, який вони мають у суспільстві, автоматично збільшує рівень тиску на приватність їхнього життя (пункт 6). Згідно із законодавством України не належать до інформації з обмеженим доступом, зокрема: декларації про доходи осіб та членів їхніх сімей, які претендують на зайняття чи займають виборну посаду в органах влади або обіймають посаду державного службовця, службовця органу місцевого самоврядування першої або другої категорії (частина шоста статті 6 Закону № 2939); персональні дані фізичної особи, яка претендує зайняти чи займає виборну посаду (у представницьких органах) або посаду державного службовця першої категорії, за винятком інформації, яка відповідно до закону визначена такою, що належить до інформації з обмеженим доступом (частина четверта статті 5 Закону № 2297); відомості про незаконні дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб (пункт 5 частини четвертої статті 21 Закону № 2657).

Системний аналіз положень частин першої, другої статті 24, частини першої статті 32 Конституції України дає підстави Конституційному Суду України вважати, що реалізація права на недоторканність особистого і сімейного життя гарантується кожній особі незалежно від статі, політичних, майнових, соціальних, мовних чи інших ознак, а також статусу публічної особи, зокрема державного службовця, державного чи громадського діяча, який відіграє певну роль у політичній, економічній, соціальній, культурній або іншій сфері державного та суспільного життя.

Аналізуючи питання щодо поширення інформації про сімейне життя особи, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування, Конституційний Суд України враховує, що така інформація зазвичай стосується не лише цієї особи, а й інших осіб, зокрема членів її сім'ї, яким Конституція України теж гарантує право на невтручання в їх особисте і сімейне життя, крім випадків, визначених законом. Тому поширення даних про таких фізичних осіб - членів сім'ї, що можуть стати відомими в результаті поширення інформації про саму посадову особу, крім випадків, визначених законом, може призвести до порушення їх конституційних прав, зашкодити гідності, честі, діловій репутації тощо. Застереження щодо недопущення порушення конституційних прав членів сімей посадових осіб Конституційний Суд України висловив у Рішенні від 6 жовтня 2010 року № 21-рп/2010.

Таким чином, Конституційний Суд України, даючи офіційне тлумачення частин першої, другої статті 32 Конституції України, вважає, що інформація про особисте та сімейне життя особи (персональні дані про неї) - це будь-які відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, а саме: національність, освіта, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, матеріальний стан, адреса, дата і місце народження, місце проживання та перебування тощо, дані про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, зокрема членами сім'ї, а також відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються у побутовому, інтимному, товариському, професійному, діловому та інших сферах життя особи, за винятком даних стосовно виконання повноважень особою, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування. Така інформація про фізичну особу та членів її сім'ї є конфіденційною і може бути поширена тільки за їх згодою, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

4. Згідно з частинами першою, другою статті 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань; кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Цим конституційним положенням відповідають приписи Цивільного кодексу України, якими встановлено, що фізична особа має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію (абзац перший частини першої статті 302).

Таке конституційне та законодавче регулювання права особи вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію узгоджується із Міжнародним пактом про громадянські і політичні права 1966 року, яким визначено, що кожна людина має право на вільне вираження свого погляду; це право включає свободу шукати, одержувати і поширювати будь-яку інформацію та ідеї, незалежно від державних кордонів, усно, письмово чи за допомогою друку або художніх форм вираження чи іншими способами на свій вибір (пункт 2 статті 19).

Однією з гарантій реалізації конституційних прав на вільне збирання, зберігання, використання і поширення інформації є законодавче закріплення права кожного на доступ до інформації, яке згідно зі статтею 5 Закону № 2939 забезпечується систематичним та оперативним оприлюдненням інформації в офіційних друкованих виданнях, на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет, на інформаційних стендах та будь-яким іншим способом, а також шляхом надання інформації на запити.

Разом з тим відповідно до частини третьої статті 34 Конституції України здійснення прав на вільне збирання, зберігання, використання і поширення інформації може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Таке конституційне обмеження прав особи збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію узгоджується з положеннями пункту 2 статті 29 Загальної декларації прав людини 1948 року, в яких зазначено, що при здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві.

Таким чином, Конституцією України визначено вичерпний перелік підстав, за наявності яких законами України може передбачатися обмеження прав особи на вільне збирання, зберігання, використання і поширення інформації, оскільки реалізація цих прав не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб (абзац другий статті 5 Закону № 2657), у тому числі й конституційне право особи на невтручання в її особисте і сімейне життя, встановлене частиною першою статті 32 Основного Закону України.

5. Положення частини першої статті 32 та частини третьої статті 34 Конституції України перебувають у системному взаємозв'язку і передбачають як недопустимість порушення права людини на недоторканність особистого та сімейного життя, так і реалізацію особою права на вільне збирання, зберігання, використання і поширення інформації.

Парламентська Асамблея Ради Європи в Резолюції № 1165 зазначила, що право кожної людини на приватність і право на свободу вираження поглядів є основою демократичного суспільства; ці права не є абсолютними і не мають ієрархічного характеру, оскільки мають однакову цінність (пункт 11). Виходячи з цього право на приватність, закріплене у статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, повинне захищати приватне життя особи не лише від втручання влади, а й від подібних дій з боку інших осіб чи інститутів, зокрема засобів масової інформації (пункт 12 Резолюції № 1165).

Положення частини другої статті 32 Основного Закону України передбачають вичерпні підстави можливого правомірного втручання в особисте та сімейне життя особи (в тому числі й тієї, яка займає посаду, пов'язану з функціями держави або органів місцевого самоврядування, та членів її сім'ї). Такими підставами є: згода особи на збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації стосовно неї, а також, у разі відсутності такої згоди, випадки, визначені законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Даючи офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 32 Конституції України у системному зв'язку з частиною другою статті 34 цієї Конституції, Конституційний Суд України дійшов висновку, що збирання, зберігання, використання та поширення державою, органами місцевого самоврядування, юридичними або фізичними особами конфіденційної інформації про особу без її згоди є втручанням в її особисте та сімейне життя, яке допускається винятково у визначених законом випадках і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 51, 62, 63, 66, 67, 69, частиною першою статті 95 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

вирішив:

1. В аспекті конституційного подання положення частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України слід розуміти так:

- інформацією про особисте та сімейне життя особи є будь-які відомості та/або дані про відносини немайнового та майнового характеру, обставини, події, стосунки тощо, пов'язані з особою та членами її сім'ї, за винятком передбаченої законами інформації, що стосується здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень. Така інформація про особу є конфіденційною;

- збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди державою, органами місцевого самоврядування, юридичними або фізичними особами є втручанням в її особисте та сімейне життя. Таке втручання допускається винятково у випадках, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Рішення Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у „Віснику Конституційного Суду України“ та в інших офіційних виданнях України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист персональних даних

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 34, ст. 481)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами № 4452-VI від 23.02.2012, ВВР, 2012, № 50, ст.564 № 5491-VI від 20.11.2012, ВВР, 2013, № 51, ст.715 № 245-VII від 16.05.2013 № 383-VII від 03.07.2013}

{У тексті Закону слова "володілець бази персональних даних" і "розпорядник бази персональних даних" у всіх відмінках і числах замінено відповідно словами "володілець персональних даних" і "розпорядник персональних даних" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 1. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює правові відносини, пов'язані із захистом і обробкою персональних даних, і спрямований на захист основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в особисте життя, у зв'язку з обробкою персональних даних.

Цей Закон поширюється на діяльність з обробки персональних даних, яка здійснюється повністю або частково із застосуванням автоматизованих засобів, а також на обробку персональних даних, що містяться у картотеці чи призначені до внесення до картотеки, із застосуванням неавтоматизованих засобів.

{Частина третю статті 1 виключено на підставі Закону № 383-VII від 03.07.2013}{Частина четверту статті 1 виключено на підставі Закону № 383-VII від 03.07.2013}{Стаття 1 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

база персональних даних - іменована сукупність упорядкованих персональних даних в електронній формі та/або у формі картотек персональних даних;

володілець персональних даних - фізична або юридична особа, яка визначає мету обробки персональних даних, встановлює склад цих даних та процедури їх обробки, якщо інше не визначено законом;

{Абзац третій статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Державний реєстр баз персональних даних - єдина державна інформаційна система збору, накопичення та обробки відомостей про зареєстровані бази персональних даних;

{Абзац п'ятий статті 2 виключено на підставі Закону № 383-VII від 03.07.2013}

знеособлення персональних даних - вилучення відомостей, які дають змогу прямо чи опосередковано ідентифікувати особу;

{Абзац шостий статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

картотека - будь-які структуровані персональні дані, доступні за визначеними критеріями, незалежно від того, чи такі дані централізовані,

децентралізовані або розділені за функціональними чи географічними принципами;

{Статтю 2 доповнено терміном згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

обробка персональних даних - будь-яка дія або сукупність дій, таких як збирання, реєстрація, накопичення, зберігання, адаптування, зміна, поновлення, використання і поширення (розповсюдження, реалізація, передача), знеособлення, знищення персональних даних, у тому числі з використанням інформаційних (автоматизованих) систем;

{Абзац статті 2 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

одержувач - фізична чи юридична особа, якій надаються персональні дані, у тому числі третя особа;

{Статтю 2 доповнено терміном згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

персональні дані - відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована;

розпорядник персональних даних - фізична чи юридична особа, якій володільцем персональних даних або законом надано право обробляти ці дані від імені володільця;

{Абзац одинадцятий статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

суб'єкт персональних даних - фізична особа, персональні дані якої обробляються;

{Абзац дванадцятий статті 2 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

третя особа - будь-яка особа, за винятком суб'єкта персональних даних, володільця чи розпорядника персональних даних та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, якій володільцем чи розпорядником персональних даних здійснюється передача персональних даних.

{Абзац тринадцятий статті 2 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 3. Законодавство про захист персональних даних

Законодавство про захист персональних даних складають Конституція України, цей Закон, інші закони та підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 4. Суб'єкти відносин, пов'язаних із персональними даними

1. Суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, є:

суб'єкт персональних даних;

володілець персональних даних;

розпорядник персональних даних;

третя особа;

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений).

{Абзац шостий частини першої статті 4 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

{Абзац сьомий частини першої статті 4 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Володільцем чи розпорядником персональних даних можуть бути підприємства, установи і організації усіх форм власності, органи державної влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні особи - підприємці, які обробляють персональні дані відповідно до закону.

3. Розпорядником персональних даних, володільцем яких є орган державної влади чи орган місцевого самоврядування, крім цих органів, може бути лише підприємство державної або комунальної форми власності, що належить до сфери управління цього органу.

{Частина третя статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

4. Володільць персональних даних може доручити обробку персональних даних розпоряднику персональних даних відповідно до договору, укладеного в письмовій формі.

{Статтю 4 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

5. Розпорядник персональних даних може обробляти персональні дані лише з метою і в обсязі, визначених у договорі.

{Статтю 4 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 5. Об'єкти захисту

1. Об'єктами захисту є персональні дані.

{Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Персональні дані, крім знеособлених персональних даних, за режимом доступу є інформацією з обмеженим доступом.

{Частину третю статті 5 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

{Частину четверту статті 5 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 6. Загальні вимоги до обробки персональних даних

1. Мета обробки персональних даних має бути сформульована в законах, інших нормативно-правових актах, положеннях, установчих чи інших документах, які регулюють діяльність володільця персональних даних, та відповідати законодавству про захист персональних даних.

Обробка персональних даних здійснюється відкрито і прозоро із застосуванням засобів та у спосіб, що відповідають визначеним цілям такої обробки.

{Частину першу статті 6 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

У разі зміни визначеної мети обробки персональних даних на нову мету, яка є несумісною з попередньою, для подальшої обробки даних володільць персональних даних повинен отримати згоду суб'єкта персональних даних на обробку його даних відповідно до зміненої мети, якщо інше не передбачено законом.

{Абзац третій частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

2. Персональні дані мають бути точними, достовірними та оновлюватися в міру потреби, визначеної метою їх обробки.

{Частина друга статті 6 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

3. Склад та зміст персональних даних мають бути відповідними, адекватними та ненадмірними стосовно визначеної мети їх обробки.

{Абзац перший частини третьої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

{Абзац другий частини третьої статті 6 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

4. Первинними джерелами відомостей про фізичну особу є: видані на її ім'я документи; підписані нею документи; відомості, які особа надає про себе.

5. Обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством.

6. Не допускається обробка даних про фізичну особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

7. Якщо обробка персональних даних є необхідною для захисту життєво важливих інтересів суб'єкта персональних даних, обробляти персональні дані без його згоди можна до часу, коли отримання згоди стане можливим.

8. Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, не довше, ніж це необхідно для законних цілей, у яких вони збиралися або надалі оброблялися.

Подальша обробка персональних даних в історичних, статистичних чи наукових цілях може здійснюватися за умови забезпечення їх належного захисту.

{Частина восьма статті 6 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

{Частину дев'яту статті 6 виключено на підставі Закону № 383-VII від 03.07.2013}

10. Типовий порядок обробки персональних даних визначається уповноваженим органом з питань захисту персональних даних.

{Частина десята статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4452-VI від 23.02.2012, № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 7. Особливі вимоги до обробки персональних даних

1. Забороняється обробка персональних даних про расове або етнічне походження, політичні, релігійні або світоглядні переконання, членство в політичних партіях та професійних спілках, засудження до кримінального покарання, а також даних, що стосуються здоров'я, статевого життя, біометричних або генетичних даних.

{Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

2. Положення частини першої цієї статті не застосовується, якщо обробка персональних даних:

1) здійснюється за умови надання суб'єктом персональних даних однозначної згоди на обробку таких даних;

2) необхідна для здійснення прав та виконання обов'язків володільця у сфері трудових правовідносин відповідно до закону із забезпеченням відповідного захисту;

{Пункт 2 частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

3) необхідна для захисту життєво важливих інтересів суб'єкта персональних даних або іншої особи у разі недієздатності або обмеження цивільної дієздатності суб'єкта персональних даних;

{Пункт 3 частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

4) здійснюється із забезпеченням відповідного захисту релігійною організацією, громадською організацією світоглядної спрямованості, політичною партією або професійною спілкою, що створені відповідно до закону, за умови, що обробка стосується виключно персональних даних членів цих об'єднань або осіб, які підтримують постійні контакти з ними у зв'язку з характером їх діяльності, та персональні дані не передаються третій особі без згоди суб'єктів персональних даних;

{Пункт 4 частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

5) необхідна для обґрунтування, задоволення або захисту правової вимоги;

6) необхідна в цілях охорони здоров'я, встановлення медичного діагнозу, для забезпечення піклування чи лікування або надання медичних послуг за умови, що такі дані обробляються медичним працівником або іншою особою закладу охорони здоров'я, на якого покладено обов'язки щодо забезпечення захисту персональних даних та на якого поширюється законодавство про лікарську таємницю;

{Пункт 6 частини другої статті 7 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

7) стосується вироків суду, виконання завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом та здійснюється державним органом в межах його повноважень, визначених законом;

{Пункт 7 частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 245-VII від 16.05.2013; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

8) стосується даних, які були явно оприлюднені суб'єктом персональних даних.

{Пункт 8 частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 8. Права суб'єкта персональних даних

1. Особисті немайнові права на персональні дані, які має кожна фізична особа, є невід'ємними і непорушними.

2. Суб'єкт персональних даних має право:

1) знати про джерела збирання, місцезнаходження своїх персональних даних, мету їх обробки, місцезнаходження або місце проживання (перебування) володільця чи розпорядника персональних даних або дати відповідне доручення щодо отримання цієї інформації уповноваженим ним особам, крім випадків, встановлених законом;

{Пункт 1 частини другої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

2) отримувати інформацію про умови надання доступу до персональних даних, зокрема інформацію про третіх осіб, яким передаються його персональні дані;

{Пункт 2 частини другої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

3) на доступ до своїх персональних даних;

{Пункт 3 частини другої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

4) отримувати не пізніше як за тридцять календарних днів з дня надходження запиту, крім випадків, передбачених законом, відповідь про те, чи обробляються його персональні дані, а також отримувати зміст таких персональних даних;

{Пункт 4 частини другої статті 8 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

5) пред'являти вмотивовану вимогу володільцю персональних даних із запереченням проти обробки своїх персональних даних;

{Пункт 5 частини другої статті 8 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

6) пред'являти вмотивовану вимогу щодо зміни або знищення своїх персональних даних будь-яким володільцем та розпорядником персональних даних, якщо ці дані обробляються незаконно чи є недостовірними;

{Пункт 6 частини другої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

7) на захист своїх персональних даних від незаконної обробки та випадкової втрати, знищення, пошкодження у зв'язку з умисним приховуванням, ненаданням чи несвоєчасним їх наданням, а також на захист від надання відомостей, що є недостовірними чи ганьблять честь, гідність та ділову репутацію фізичної особи;

8) звертатися із скаргами на обробку своїх персональних даних до Уповноваженого, або до суду;

{Пункт 8 частини другої статті 8 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

9) застосовувати засоби правового захисту в разі порушення законодавства про захист персональних даних;

10) вносити застереження стосовно обмеження права на обробку своїх персональних даних під час надання згоди;

{Частину другу статті 8 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

11) відкликати згоду на обробку персональних даних;

{Частину другу статті 8 доповнено пунктом 11 згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

12) знати механізм автоматичної обробки персональних даних;

{Частину другу статті 8 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

13) на захист від автоматизованого рішення, яке має для нього правові наслідки.

{Частину другу статті 8 доповнено пунктом 13 згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

{Частину третю статті 8 виключено на підставі Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 9. Повідомлення про обробку персональних даних

1. Володільць персональних даних повідомляє Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод

суб'єктів персональних даних, упродовж тридцяти робочих днів з дня початку такої обробки.

Види обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, та категорії суб'єктів, на яких поширюється вимога щодо повідомлення, визначаються Уповноваженим.

2. Повідомлення про обробку персональних даних подається за формою та в порядку, визначеними Уповноваженим.

3. Володілець персональних даних зобов'язаний повідомляти Уповноваженого про кожну зміну відомостей, що підлягають повідомленню, упродовж десяти робочих днів з дня настання такої зміни.

4. Інформація, що повідомляється відповідно до цієї статті, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Уповноваженого в порядку, визначеному Уповноваженим";

{Стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 10. Використання персональних даних

1. Використання персональних даних передбачає будь-які дії володільця щодо обробки цих даних, дії щодо їх захисту, а також дії щодо надання часткового або повного права обробки персональних даних іншим суб'єктам відносин, пов'язаних із персональними даними, що здійснюються за згодою суб'єкта персональних даних чи відповідно до закону.

{Частина перша статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Використання персональних даних володільцем здійснюється у разі створення ним умов для захисту цих даних. Володільцю забороняється розголошувати відомості стосовно суб'єктів персональних даних, доступ до персональних даних яких надається іншим суб'єктам відносин, пов'язаних з такими даними.

{Частина друга статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

3. Використання персональних даних працівниками суб'єктів відносин, пов'язаних з персональними даними, повинно здійснюватися лише відповідно до їхніх професійних чи службових або трудових обов'язків. Ці працівники зобов'язані не допускати розголошення у будь-який спосіб персональних даних, які їм було довірено або які стали відомі у зв'язку з виконанням професійних чи службових або трудових обов'язків. Таке зобов'язання чинне після припинення ними діяльності, пов'язаної з персональними даними, крім випадків, установлених законом.

4. Відомості про особисте життя фізичної особи не можуть використовуватися як чинник, що підтверджує чи спростовує її ділові якості.

Стаття 11. Підстави для обробки персональних даних

1. Підставами для обробки персональних даних є:

1) згода суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних;

2) дозвіл на обробку персональних даних, наданий володільцю персональних даних відповідно до закону виключно для здійснення його повноважень;

3) укладення та виконання правочину, стороною якого є суб'єкт персональних даних або який укладено на користь суб'єкта персональних даних чи для здійснення заходів, що передують укладенню правочину на вимогу суб'єкта персональних даних;

4) захист життєво важливих інтересів суб'єкта персональних даних;

5) необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом;

{Частина першу статті 11 доповнено новим пунктом згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

6) необхідність захисту законних інтересів володільців персональних даних, третіх осіб, крім випадків, коли суб'єкт персональних даних вимагає припинити обробку його персональних даних та потреби захисту персональних даних переважають такий інтерес.

{Пункт 6 частини першої статті 11 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

{Стаття 11 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 12. Збирання персональних даних

1. Збирання персональних даних є складовою процесу їх обробки, що передбачає дії з підбору чи впорядкування відомостей про фізичну особу.

{Частина перша статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Суб'єкт персональних даних повідомляється про володільця персональних даних, склад та зміст зібраних персональних даних, свої права, визначені цим Законом, мету збору персональних даних та осіб, яким передаються його персональні дані:

в момент збору персональних даних, якщо персональні дані збираються у суб'єкта персональних даних;

в інших випадках протягом тридцяти робочих днів з дня збору персональних даних.

{Частина друга статті 12 в редакції Законів № 5491-VI від 20.11.2012, № 383-VII від 03.07.2013}

{Частина третю статті 12 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

{Частина четверту статті 12 виключено на підставі Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 13. Накопичення та зберігання персональних даних

1. Накопичення персональних даних передбачає дії щодо поєднання та систематизації відомостей про фізичну особу чи групу фізичних осіб або внесення цих даних до бази персональних даних.

2. Зберігання персональних даних передбачає дії щодо забезпечення їх цілісності та відповідного режиму доступу до них.

Стаття 14. Поширення персональних даних

1. Поширення персональних даних передбачає дії щодо передачі відомостей про фізичну особу за згодою суб'єкта персональних даних.

{Частина перша статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише (якщо це необхідно) в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

{Частина друга статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

3. Виконання вимог встановленого режиму захисту персональних даних забезпечує сторона, що поширює ці дані.

4. Сторона, якій передаються персональні дані, повинна попередньо вжити заходів щодо забезпечення вимог цього Закону.

Стаття 15. Видалення або знищення персональних даних

{Назва статті 15 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

1. Персональні дані видаляються або знищуються в порядку, встановленому відповідно до вимог закону.

{Частина перша статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

2. Персональні дані підлягають видаленню або знищенню у разі:

{Абзац перший частини другої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

1) закінчення строку зберігання даних, визначеного згодою суб'єкта персональних даних на обробку цих даних або законом;

2) припинення правовідносин між суб'єктом персональних даних та володільцем чи розпорядником, якщо інше не передбачено законом;

3) видання відповідного припису Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого;

{Підпункт 3 частини другої статті 15 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

4) набрання законної сили рішенням суду щодо видалення або знищення персональних даних.

{Частину другу статті 15 доповнено підпунктом 4 згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

3. Персональні дані, зібрані з порушенням вимог цього Закону, підлягають видаленню або знищенню у встановленому законодавством порядку.

{Частина третя статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

4. Персональні дані, зібрані під час виконання завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом, видаляються або знищуються відповідно до вимог закону.

{Частина четверта статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

{Текст статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 16. Порядок доступу до персональних даних

1. Порядок доступу до персональних даних третіх осіб визначається умовами згоди суб'єкта персональних даних, наданої володільцю персональних даних на обробку цих даних, або відповідно до вимог закону.

2. Доступ до персональних даних третій особі не надається, якщо зазначена особа відмовляється взяти на себе зобов'язання щодо забезпечення виконання вимог цього Закону або неспроможна їх забезпечити.

3. Суб'єкт відносин, пов'язаних з персональними даними, подає запит щодо доступу (далі - запит) до персональних даних володільцю персональних даних.

4. У запиті зазначаються:

1) прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання (місце перебування) і реквізити документа, що посвідчує фізичну особу, яка подає запит (для фізичної особи - заявника);

2) найменування, місцезнаходження юридичної особи, яка подає запит, посада, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка засвідчує запит; підтвердження того, що зміст запиту відповідає повноваженням юридичної особи (для юридичної особи - заявника);

3) прізвище, ім'я та по батькові, а також інші відомості, що дають змогу ідентифікувати фізичну особу, стосовно якої робиться запит;

4) відомості про базу персональних даних, стосовно якої подається запит, чи відомості про володільця чи розпорядника персональних даних;

{Пункт 4 частини четвертої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

5) перелік персональних даних, що запитуються;

6) мета та/або правові підстави для запиту.

{Пункт 6 частини четвертої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

5. Строк вивчення запиту на предмет його задоволення не може перевищувати десяти робочих днів з дня його надходження.

Протягом цього строку володільць персональних даних доводить до відома особи, яка подає запит, що запит буде задоволено або відповідні персональні дані не підлягають наданню, із зазначенням підстави, визначеної у відповідному нормативно-правовому акті.

Запит задовольняється протягом тридцяти календарних днів з дня його надходження, якщо інше не передбачено законом.

6. Суб'єкт персональних даних має право на одержання будь-яких відомостей про себе у будь-якого суб'єкта відносин, пов'язаних з персональними даними, за умови надання інформації, визначеної у пункті 1 частини четвертої цієї статті, крім випадків, установлених законом.

{Частина шоста статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 17. Відстрочення або відмова у доступі до персональних даних

1. Відстрочення доступу суб'єкта персональних даних до своїх персональних даних не допускається.

2. Відстрочення доступу до персональних даних третіх осіб допускається у разі, якщо необхідні дані не можуть бути надані протягом тридцяти календарних днів з дня надходження запиту. При цьому загальний термін вирішення питань, порушених у запиті, не може перевищувати сорока п'яти календарних днів.

Повідомлення про відстрочення доводиться до відома третьої особи, яка подала запит, у письмовій формі з роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

У повідомленні про відстрочення зазначаються:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові посадової особи;
- 2) дата відправлення повідомлення;
- 3) причина відстрочення;
- 4) строк, протягом якого буде задоволено запит.

3. Відмова у доступі до персональних даних допускається, якщо доступ до них заборонено згідно із законом.

У повідомленні про відмову зазначаються:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка відмовляє у доступі;
- 2) дата відправлення повідомлення;
- 3) причина відмови.

Стаття 18. Оскарження рішення про відстрочення або відмову в доступі до персональних даних

1. Рішення про відстрочення або відмову у доступі до персональних даних може бути оскаржено до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або суду.

{Частина перша статті 18 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

2. Якщо запит зроблено суб'єктом персональних даних щодо даних про себе, обов'язок доведення в суді законності відмови у доступі покладається на володільця персональних даних, до якого подано запит.

{Частина друга статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 19. Оплата доступу до персональних даних

1. Доступ суб'єкта персональних даних до даних про себе здійснюється безоплатно.

2. Доступ інших суб'єктів відносин, пов'язаних з персональними даними, до персональних даних певної фізичної особи чи групи фізичних осіб може бути платним у разі додержання умов, визначених цим Законом. Оплаті підлягає робота, пов'язана з обробкою персональних даних, а також робота з консультування та організації доступу до відповідних даних.

3. Розмір плати за послуги з надання доступу до персональних даних органами державної влади визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування мають право на безперешкодний і безоплатний доступ до персональних даних відповідно до їх повноважень.

Стаття 20. Зміни і доповнення до персональних даних

1. Володільці чи розпорядники персональних даних зобов'язані вносити зміни до персональних даних на підставі вмотивованої письмової вимоги суб'єкта персональних даних.

{Частина перша статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

2. Володільці чи розпорядники персональних даних зобов'язані вносити зміни до персональних даних також за зверненням інших суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними, якщо на це є згода суб'єкта персональних даних чи відповідна зміна здійснюється згідно з приписом Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого чи за рішенням суду, що набрало законної сили.

{Частина друга статті 20 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

3. Зміна персональних даних, які не відповідають дійсності, проводиться невідкладно з моменту встановлення невідповідності.

Стаття 21. Повідомлення про дії з персональними даними

1. Про передачу персональних даних третій особі володілець персональних даних протягом десяти робочих днів повідомляє суб'єкта персональних даних, якщо цього вимагають умови його згоди або інше не передбачено законом.

2. Повідомлення, зазначені у частині першій цієї статті, не здійснюються у разі:

1) передачі персональних даних за запитами при виконанні завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом;

2) виконання органами державної влади та органами місцевого самоврядування своїх повноважень, передбачених законом;

3) здійснення обробки персональних даних в історичних, статистичних чи наукових цілях;

4) повідомлення суб'єкта персональних даних відповідно до вимог частини другої статті 12 цього Закону.

{Частину другу статті 21 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

3. Про зміну, видалення чи знищення персональних даних або обмеження доступу до них володілець персональних даних протягом десяти робочих днів повідомляє суб'єкта персональних даних, а також суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними, яким ці дані було передано.

{Частина третя статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 22. Контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних

1. Контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних у межах повноважень, передбачених законом, здійснюють такі органи:

1) Уповноважений;

2) суди.

{Стаття 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; текст статті 22 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 23. Повноваження Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних

1. Уповноважений має такі повноваження у сфері захисту персональних даних:

1) отримувати пропозиції, скарги та інші звернення фізичних і юридичних осіб з питань захисту персональних даних та приймати рішення за результатами їх розгляду;

2) проводити на підставі звернень або за власною ініціативою виїзні та безвиїзні, планові, позапланові перевірки володільців або розпорядників персональних даних в порядку, визначеному Уповноваженим, із забезпеченням відповідно до закону доступу до приміщень, де здійснюється обробка персональних даних;

3) отримувати на свою вимогу та мати доступ до будь-якої інформації (документів) володільців або розпорядників персональних даних, які необхідні для здійснення контролю за забезпеченням захисту персональних даних, у тому числі доступ до персональних даних, відповідних баз даних чи картотек, інформації з обмеженим доступом;

4) затверджувати нормативно-правові акти у сфері захисту персональних даних у випадках, передбачених цим Законом;

5) за підсумками перевірки, розгляду звернення видавати обов'язкові для виконання вимоги (приписи) про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних, у тому числі щодо зміни, видалення або знищення персональних даних, забезпечення доступу до них, надання чи заборони їх надання третій особі, зупинення або припинення обробки персональних даних;

6) надавати рекомендації щодо практичного застосування законодавства про захист персональних даних, роз'яснювати права і обов'язки відповідних осіб за зверненням суб'єктів персональних даних, володільців або розпорядників персональних даних, структурних підрозділів або відповідальних осіб з організації роботи із захисту персональних даних, інших осіб;

7) взаємодіяти із структурними підрозділами або відповідальними особами, які відповідно до цього Закону організовують роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці; оприлюднювати інформацію про такі структурні підрозділи та відповідальних осіб;

8) звертатися з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних;

9) надавати за зверненням професійних, самоврядних та інших громадських об'єднань чи юридичних осіб висновки щодо проектів кодексів поведінки у сфері захисту персональних даних та змін до них;

10) складати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності та направляти їх до суду у випадках, передбачених законом;

11) інформувати про законодавство з питань захисту персональних даних, проблеми його практичного застосування, права і обов'язки суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними;

12) здійснювати моніторинг нових практик, тенденцій та технологій захисту персональних даних;

13) організовувати та забезпечувати взаємодію з іноземними суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, у тому числі у зв'язку з виконанням Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до неї, інших міжнародних договорів України у сфері захисту персональних даних;

14) брати участь у роботі міжнародних організацій з питань захисту персональних даних.

2. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини включає до своєї щорічної доповіді про стан дотримання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні звіт про стан дотримання законодавства у сфері захисту персональних даних.

{Стаття 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 24. Забезпечення захисту персональних даних

1. Володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

2. В органах державної влади, органах місцевого самоврядування, а також у володільцях чи розпорядниках персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, яка підлягає повідомленню відповідно до цього Закону, створюється (визначається) структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

Інформація про зазначений структурний підрозділ або відповідальну особу повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, який забезпечує її оприлюднення.

3. Структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці:

1) інформує та консулює володільця або розпорядника персональних даних з питань дотримання законодавства про захист персональних даних;

2) взаємодіє з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та визначеними ним посадовими особами його секретаріату з питань запобігання та усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

4. Фізичні особи - підприємці, у тому числі лікарі, які мають відповідну ліцензію, адвокати, нотаріуси особисто забезпечують захист персональних даних, якими вони володіють, згідно з вимогами закону.

{Стаття 24 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 25. Обмеження дії цього Закону

1. Обмеження дії статей 6, 7 і 8 цього Закону може здійснюватися у випадках, передбачених законом, наскільки це необхідно у демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, економічного добробуту або захисту прав і свобод суб'єктів персональних даних чи інших осіб.

2. Дозволяється обробка персональних даних без застосування положень цього Закону, якщо така обробка здійснюється:

- 1) фізичною особою виключно для особистих чи побутових потреб;
- 2) виключно для журналістських та творчих цілей, за умови забезпечення балансу між правом на повагу до особистого життя та правом на свободу вираження поглядів";

{Стаття 25 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 26. Фінансування робіт із захисту персональних даних

Фінансування робіт та заходів щодо забезпечення захисту персональних даних здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів, коштів суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними.

Стаття 27. Застосування положень цього Закону

1. Положення щодо захисту персональних даних, викладені в цьому Законі, можуть доповнюватися чи уточнюватися іншими законами, за умови, що вони встановлюють вимоги щодо захисту персональних даних, що не суперечать вимогам цього Закону.

2. Професійні, самоврядні та інші громадські об'єднання чи юридичні особи можуть розробляти кодекси поведінки з метою забезпечення ефективного захисту прав суб'єктів персональних даних, додержання законодавства про захист персональних даних з урахуванням специфіки обробки персональних даних у різних сферах. При розробленні такого кодексу поведінки або внесенні змін до нього відповідне об'єднання чи юридична особа може звернутися за висновком до Уповноваженого.

{Частина друга статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012; в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

Стаття 28. Відповідальність за порушення законодавства про захист персональних даних

Порушення законодавства про захист персональних даних тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Стаття 29. Міжнародне співробітництво та передача персональних даних

{Назва статті 29 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

1. Співробітництво з іноземними суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, регулюється Конституцією України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами та міжнародними договорами України.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору України.

3. Передача персональних даних іноземним суб'єктам відносин, пов'язаних із персональними даними, здійснюється лише за умови забезпечення відповідною державою належного захисту персональних даних у випадках, встановлених законом або міжнародним договором України.

Держави - учасниці Європейського економічного простору, а також держави, які підписали Конвенцію Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних, визнаються такими, що забезпечують належний рівень захисту персональних даних.

Кабінет Міністрів України визначає перелік держав, які забезпечують належний захист персональних даних.

Персональні дані не можуть поширюватися з іншою метою, ніж та, з якою вони були зібрані.

{Частина третя статті 29 в редакції Закону № 5491-VI від 20.11.2012}

4. Персональні дані можуть передаватися іноземним суб'єктам відносин, пов'язаних з персональними даними, також у разі:

1) надання суб'єктом персональних даних однозначної згоди на таку передачу;

2) необхідності укладення чи виконання правочину між володільцем персональних даних та третьою особою - суб'єктом персональних даних на користь суб'єкта персональних даних;

3) необхідності захисту життєво важливих інтересів суб'єктів персональних даних;

4) необхідності захисту суспільного інтересу, встановлення, виконання та забезпечення правової вимоги;

5) надання володільцем персональних даних відповідних гарантій щодо невтручання в особисте і сімейне життя суб'єкта персональних даних.

{Статтю 29 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 5491-VI від 20.11.2012}

Стаття 30. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

В.ЯНУКОВИЧ

Президент України

м. Київ

1 червня 2010 року

№ 2297-VI

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

(витяг)

Стаття 132. Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби

Розголошення службовою особою лікувального закладу, допоміжним працівником, який самочинно здобув інформацію, або медичним працівником відомостей про проведення медичного огляду особи на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини, або захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та його результатів, що стали їм відомі у зв'язку з виконанням службових або професійних обов'язків, -

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

Стаття 145. Незаконне розголошення лікарської таємниці

Умисне розголошення лікарської таємниці особою, якій вона стала відома у зв'язку з виконанням професійних чи службових обов'язків, якщо таке діяння спричинило тяжкі наслідки, -

карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років.

Стаття 182. Порушення недоторканності приватного життя

1. Незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про особу або незаконна зміна такої інформації, крім випадків, передбачених іншими статтями цього Кодексу, -

караються штрафом від п'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

2. Ті самі дії, вчинені повторно, або якщо вони заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам особи, -

караються арештом на строк від трьох до шести місяців або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк.

Примітка. Істотною шкодою у цій статті, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається така шкода, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

{ Стаття 182 в редакції Закону N 3454-VI від 02.06.2011 }

Кодекс України про адміністративні правопорушення (ВИТЯГ)

Стаття 188-39. Порухення законодавства у сфері захисту персональних даних

Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних або про зміну відомостей, які підлягають повідомленню згідно із законом, повідомлення неповних чи недостовірних відомостей -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання законних вимог (приписів) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення з числа передбачених частинами першою або другою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або порушення прав суб'єкта персональних даних, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, -

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{Кодекс доповнено статтею 188-39 згідно із Законом № 3454-VI від 02.06.2011; текст статті 188-39 в редакції Закону № 383-VII від 03.07.2013}

УПОВНОВАЖЕНИЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ
НАКАЗ
08.01.2014 № 1/02-14

Про затвердження документів у сфері захисту персональних даних

На виконання вимог статей 6, 9, 22, 23, 24 Закону України «Про захист персональних даних» НАКАЗУЮ:

затвердити такі, що додаються:

- Типовий порядок обробки персональних даних;
- Порядок здійснення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини контролю за додержанням законодавства про захист персональних даних;
- Порядок повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення вказаної інформації.

Уповноважений
Верховної Ради України
з прав людини

В.В.Лутковська

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Уповноваженого
Верховної Ради України
з прав людини
08.01.2014 № 1/02-14

ТИПОВИЙ ПОРЯДОК
ОБРОБКИ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

1. Загальні положення

1.1. Цим Порядком обробки персональних даних (далі - Порядок) визначено загальні вимоги до обробки та захисту персональних даних суб'єктів персональних даних, що обробляються повністю чи частково із застосуванням автоматизованих засобів, а також персональних даних, що містяться у картотеці чи призначені до внесення до картотеки, із застосуванням неавтоматизованих засобів.

1.2. Володільці, розпорядники персональних даних самостійно визначають порядок обробки персональних даних, враховуючи специфіку обробки

персональних даних у різних сферах, відповідно до вимог, визначених Законом України «Про захист персональних даних» (далі - Закон) та цим Порядком.

1.3. Вимоги цього Порядку враховуються під час розробки кодексів поведінки щодо обробки персональних даних професійними, самоврядними та іншими громадськими об'єднаннями чи юридичними особами відповідно до статті 27 Закону.

2. Вимоги до обробки персональних даних

2.1. Володілець визначає:

1) мету та підстави обробки персональних даних;

2) категорії суб'єктів персональних даних;

3) склад персональних даних;

4) порядок обробки персональних даних, а саме:

- спосіб збору, накопичення персональних даних;

- строк та умови зберігання персональних даних;

- умови та процедуру зміни, видалення або знищення персональних даних;

- умови та процедуру передачі персональних даних та перелік третіх осіб,

яким можуть передаватися персональні дані;

- порядок доступу до персональних даних осіб, які здійснюють обробку, а також суб'єктів персональних даних;

- заходи забезпечення захисту персональних даних;

- процедуру збереження інформації про операції, пов'язані з обробкою персональних даних та доступом до них.

2.2. У випадках, передбачених Законом, володілець також визначає обов'язки та права осіб, відповідальних за організацію роботи, пов'язаної із захистом персональних даних під час їх обробки.

2.3. Процедури обробки, строк обробки та склад персональних даних повинні бути пропорційними меті обробки.

2.4. Мета обробки персональних даних повинна бути чіткою і законною.

2.5. Мета обробки персональних даних повинна бути визначена до початку їх збору.

2.6. У разі зміни визначеної мети обробки персональних даних на нову мету, яка є несумісною з попередньою, для подальшої обробки даних володілець персональних даних, окрім випадків, визначених законодавством, повинен отримати згоду суб'єкта персональних даних на обробку його даних відповідно до нової мети.

2.7. Обробка персональних даних здійснюється володільцем персональних даних лише за згодою суб'єкта персональних даних, за винятком тих випадків, коли така згода не вимагається Законом.

2.8. Згода суб'єкта на обробку його персональних даних повинна бути добровільною та інформованою. Згода може надаватися суб'єктом у письмовій або електронній формі, що дає змогу зробити висновок про її надання. Документи (інформація), що підтверджують надання суб'єктом згоди на обробку його персональних даних, зберігаються володільцем впродовж часу обробки таких даних.

2.9. Володілець персональних даних, крім випадків, передбачених законодавством України, повідомляє суб'єкта персональних даних про склад і зміст зібраних персональних даних, його права, визначені Законом, мету збору персональних даних та третіх осіб, яким передаються його персональні дані:

- в момент збору персональних даних, якщо персональні дані збираються у суб'єкта персональних даних;
- в інших випадках протягом тридцяти робочих днів з дня збору персональних даних.

Володілець зберігає інформацію (документи), які підтверджують надання заявнику вищезазначеної інформації протягом усього періоду обробки персональних даних.

2.10. Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, у строк не більше, ніж це необхідно відповідно до мети їх обробки. В будь-якому разі вони обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, не довше, ніж це передбачено законодавством у сфері архівної справи та діловодства.

2.11. У разі виявлення відомостей про особу, які не відповідають дійсності, такі відомості мають бути невідкладно змінені або знищені.

2.12. Суб'єкт персональних даних має право пред'являти вмотивовану вимогу володільцю персональних даних щодо заборони обробки своїх персональних даних (їх частини) та/або зміни їх складу/змісту. Така вимога розглядається володільцем впродовж 10 днів з моменту отримання.

2.13. Якщо за результатами розгляду такої вимоги виявлено, що персональні дані суб'єкта (їх частина) обробляються незаконно володілець припиняє обробку персональних даних суб'єкта (їх частини) та інформує про це суб'єкта персональних даних.

Якщо за результатами розгляду такої вимоги виявлено, що персональні дані суб'єкта (їх частина) є недостовірними, володілець припиняє обробку персональних даних суб'єкта (чи їх частини) та/або змінює їх склад/зміст та інформує про це суб'єкта персональних даних.

2.14. У разі якщо вимога не підлягає задоволенню, суб'єкту надається мотивована відповідь щодо відсутності підстав для її задоволення.

2.15. Суб'єкт персональних даних має право відкликати згоду на обробку персональних даних без зазначення мотивів, у разі якщо єдиною підставою для обробки є згода суб'єкта персональних даних. З моменту відкликання згоди володілець зобов'язаний припинити обробку персональних даних.

2.16. Видалення та знищення персональних даних здійснюється у спосіб, що виключає подальшу можливість поновлення таких персональних даних.

2.17. Порядок доступу до персональних даних суб'єкта персональних даних та третіх осіб визначається статтями 16-17 Закону.

2.18. Володілець повідомляє суб'єкта персональних даних про дії з його персональними даними на умовах, визначених статтею 21 Закону.

3. Захист персональних даних

3.1. Володілець, розпорядник персональних даних вживають заходів щодо забезпечення захисту персональних даних на всіх етапах їх обробки, у тому числі за допомогою організаційних та технічних заходів.

3.2. Володілець, розпорядник персональних даних самостійно визначають перелік і склад заходів, спрямованих на безпеку обробки персональних даних, з урахуванням вимог законодавства у сферах захисту персональних даних, інформаційної безпеки.

3.3. Захист персональних даних передбачає заходи, спрямовані на запобігання їх випадкових втрати або знищення, незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

3.4. Організаційні заходи охоплюють:

- визначення порядку доступу до персональних даних працівників володільця/розпорядника;
- визначення порядку ведення обліку операцій, пов'язаних з обробкою персональних даних суб'єкта та доступом до них;
- розробку плану дій на випадок несанкціонованого доступу до персональних даних, пошкодження технічного обладнання, виникнення надзвичайних ситуацій;
- регулярне навчання співробітників, які працюють з персональними даними.

3.5. Володілець/розпорядник веде облік працівників, які мають доступ до персональних даних суб'єктів. Володілець/розпорядник визначає рівень доступу зазначених працівників до персональних даних суб'єктів. Кожен із цих працівників користується доступом лише до тих персональних даних (їх частини) суб'єктів, які необхідні йому у зв'язку з виконанням своїх професійних чи службових або трудових обов'язків.

3.6. Усі інші працівники володільця/розпорядника мають право на повну інформацію лише стосовно власних персональних даних.

3.7. Працівники, які мають доступ до персональних даних, дають письмове зобов'язання про нерозголошення персональних даних, які їм було довірено або які стали їм відомі у зв'язку з виконанням професійних чи службових або трудових обов'язків.

3.8. Датою надання права доступу до персональних даних вважається дата надання зобов'язання відповідним працівником.

3.9. Датою позбавлення права доступу до персональних даних вважається дата звільнення працівника, дата переведення на посаду, виконання обов'язків на якій не пов'язане з обробкою персональних даних.

3.10. У разі звільнення працівника, який мав доступ до персональних даних, або переведення його на іншу посаду, що не передбачає роботу з персональними даними суб'єктів, вживаються заходи щодо унеможливлення доступу такої особи до персональних даних, а документи та інші носії, що містять персональні дані суб'єктів, передаються іншому працівнику.

3.11. Володілець/розпорядник веде облік операцій, пов'язаних з обробкою персональних даних суб'єкта та доступом до них. З цією метою володільцем/розпорядником зберігається інформація про:

- дату, час та джерело збирання персональних даних суб'єкта;
- зміну персональних даних;
- перегляд персональних даних;
- будь-яку передачу (копіювання) персональних даних суб'єкта;
- дату та час видалення або знищення персональних даних;
- працівника, який здійснив одну із указаних операцій;
- мету та підстави зміни, перегляду, передачі та видалення або знищення персональних даних.

Володілець/розпорядник персональних даних самостійно визначає процедуру збереження інформації про операції, пов'язані з обробкою персональних даних суб'єкта та доступом до них. У випадку обробки персональних даних суб'єктів за допомогою автоматизованої системи така система автоматично фіксує вказану інформацію. Ця інформація зберігається володільцем/розпорядником упродовж одного року з моменту закінчення року, в якому було здійснено зазначені операції, якщо інше не передбачено законодавством України.

3.12 Вимоги щодо обліку та збереження інформації про перегляд персональних даних не поширюється на володільців/розпорядників, які здійснюють обробку персональних даних в реєстрі, який є відкритим для населення в цілому.

3.13. Персональні дані залежно від способу їх зберігання (паперові, електронні носії) мають оброблятися у такий спосіб, щоб унеможливити доступ до них сторонніх осіб.

3.14. З метою забезпечення безпеки обробки персональних даних вживаються спеціальні технічні заходи захисту, у тому числі щодо виключення несанкціонованого доступу до персональних даних, що обробляються та роботі технічного та програмного комплексу, за допомогою якого здійснюється обробка персональних даних.

3.15. В органах державної влади, органах місцевого самоврядування, а також у володільців чи розпорядників персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, яка підлягає повідомленню відповідно до Закону, створюється (визначається) структурний підрозділ або відповідальна особа, яка організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

3.16. Інформація про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини відповідно до Закону.

3.17. Відповідальна особа/структурний підрозділ виконує такі завдання:

- інформує та консультує володільця або розпорядника персональних даних з питань додержання законодавства про захист персональних даних;

- взаємодіє з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та визначеними ним посадовими особами його Секретаріату з питань запобігання та усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

3.18. З метою виконання вказаних завдань відповідальна особа/структурний підрозділ:

- забезпечує реалізацію прав суб'єктів персональних даних;
- користується доступом до будь-яких даних, які обробляються володільцем/розпорядником та до всіх приміщень володільця/розпорядника, де здійснюється така обробка;
- у разі виявлення порушень законодавства про захист персональних даних та/або цього Порядку повідомляє про це керівника володільця/розпорядника з метою вжиття необхідних заходів;
- аналізує загрози безпеці персональних даних.

3.19. Вимоги відповідальної особи до заходів щодо забезпечення безпеки обробки персональних даних є обов'язковими для всіх працівників, які здійснюють обробку персональних даних.

3.20. Факти порушень процесу обробки та захисту персональних даних повинні бути документально зафіксовані відповідальною особою або структурним підрозділом, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

3.21. Взаємодія з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини здійснюється в порядку, визначеному Законом та Законом України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини».

3.22. Організація роботи, пов'язаної із захистом персональних даних при їх обробці, тих володільців/розпорядників, на яких не поширюються вимоги частини другої статті 24 Закону, покладається безпосередньо на тих осіб, які здійснюють обробку персональних даних, або, у разі необхідності, - на окремі структурні підрозділи чи посадових осіб.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

1. Згода суб'єкта персональних даних - добровільне волевиявлення фізичної особи (за умови її поінформованості) щодо надання дозволу на обробку її персональних даних відповідно до сформульованої мети їх обробки, висловлене у письмовій чи електронній формі.
2. Під інформованою згодою на обробку персональних даних варто розуміти добровільне, компетентне прийняття особою рішення про обробку її персональних даних, яке ґрунтується на одержанні нею повної, об'єктивної і всебічної інформації стосовно майбутньої обробки персональних даних.
3. Для того, щоб зробити свідомий вибір - давати чи не давати згоду на обробку персональних даних - особа **до надання згоди** повинна мати відповіді на такі питання:
 - хто оброблятиме її персональні дані? (назва володільця персональних даних, його адреса, контактні телефони, тощо)
 - з якою метою оброблятимуться персональні дані? (Мета має бути

сформульована чітко та зрозуміло)

- які персональні дані будуть оброблятися? (Конкретний вичерпний перелік персональних даних особи, який планується обробляти)
 - які дії з персональними даними передбачатиме їх обробка? (збір, зберігання, передача, оприлюднення, знеособлення тощо)
 - Хто є розпорядником персональних даних? Які права і повноваження розпорядника щодо обробки персональних даних?
 - Кому можуть бути передані персональні дані? З якою метою? На яких підставах?
 - Скільки часу персональні дані будуть зберігатися у володільця?
 - На яких умовах особа може відкликати згоду на обробку персональних даних та які наслідки такої дії?
 - Інші права, визначені статтею 8 Закону «Про захист персональних даних».
4. Зазначена інформація повинна надаватися володільцем в повному обсязі, в простій та зрозумілій формі до надання суб'єктом персональних даних згоди на обробку своїх персональних даних.
5. Згода на обробку персональних даних має бути свідомим рішенням особи, яке вона приймає добровільно, без примусу і погроз.
6. **Особа, яка є суб'єктом персональних даних, лише сама може змінити свої персональні дані. Зокрема, лише сама особа може ініціювати процес зміни імені, прізвища, адреси проживання тощо. Жоден володільця чи розпорядник персональних даних не може впливати на персональні дані особи чи змінювати їх на власний розсуд.**
7. **Особа, яка надала згоду на обробку своїх персональних даних, може здійснювати контроль за процесом їх обробки.**
8. З цією метою особа може з розумною періодичністю звертатися до володільця, який здійснює таку обробку, та отримувати вказану в п. 3 інформацію.
9. Всі персональні дані про особу, які обробляються володільцем, повинні відповідати дійсності. В разі виявлення будь-яких неточностей особа, чії персональні дані обробляються, має право звернутися з вимогою внести відповідні зміни до її персональних даних або звернутися зі скаргою до Уповноваженого чи до суду.
10. Крім цього, особа може в будь-який момент відкликати згоду на обробку своїх персональних даних. В такому випадку володільця повинен припинити обробку, тобто знищити або видалити персональні дані особи, яка відкликала свою згоду.
- Форма надання суб'єктом згоди на обробку персональних даних
11. Законом України «Про захист персональних даних» не визначено форму надання згоди на обробку персональних даних. Це може бути окремий документ, який підписує суб'єкт персональних даних, чи відповідне позначення в електронному вигляді, одна з умов договору, або це може бути будь-яка інша форма, яка дасть змогу зробити висновок про її надання (написання заяви, заповнення анкети тощо). В будь-якому випадку

володілець, отримуючи таку згоду, повинен мати можливість в подальшому надати (на вимогу особи/суду/Уповноваженого) переконливі докази того, що особа дійсно добровільно її надала, а також що перед цим їй було надано вказану вище інформацію.

12. Приклад згоди на обробку персональних даних (даний приклад не є обов'язковим, а лише зразком, одним з можливих варіантів того, який вигляд може носити письмова згода):

Згода на обробку персональних даних

Я _____ (П.І.Б.) _____

що мешкає за адресою _____

документ, що посвідчує особу _____

даю згоду на обробку персональних даних _____ (назва володільця персональних даних) _____ на таких умовах:

1. Персональні дані оброблятимуться з метою _____
2. Володільцем оброблятимуться такі персональні дані: _____
3. Розпорядником персональних даних є _____ (назва та адреса розпорядника персональних даних) _____.
4. Володілець/розпорядник здійснюватиме з персональними даними такі дії: _____
5. Персональні дані передаватимуться _____ (назва та адреса третьої особи) з метою _____

Згода дається на термін, необхідний для досягнення мети зазначеної в п.1 і може бути відкликана за заявою, направленою володільцю персональних даних.

(підпис) _____

(дата) _____

Окремі питання, на які слід звернути увагу володільців при здійсненні обробки персональних даних на підставі згоди особи

13. Слід наголосити, що згода на обробку персональних даних також повинна бути пропорційною меті обробки.
14. Неприпустимим є отримання згоди особи на обробку непропорційно великої кількості її персональних даних. Тому, навіть якщо особа надала згоду на обробку персональних даних, частина з яких по своїй суті не потрібна для досягнення поставленої мети обробки, така обробка розглядатиметься як непропорційна та становитиме порушення законодавства про захист персональних даних.
15. Також не можна обумовлювати реалізацію законодавчо встановлених прав наданням особою згоди на обробку її персональних даних.

Порядок
здійснення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини
контролю за додержанням законодавства про захист персональних даних

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок встановлює процедуру здійснення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений) контролю за додержанням вимог законодавства про захист персональних даних шляхом проведення перевірок фізичних осіб, фізичних осіб - підприємців, підприємств, установ і організацій усіх форм власності, органів державної влади та місцевого самоврядування, що є володільцями та/або розпорядниками персональних даних (далі - суб'єкт перевірки), а також оформлення і розгляд результатів перевірок.

1.2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

безвиїзна перевірка - планова або позапланова перевірка діяльності суб'єкта перевірки Уповноваженим та/або уповноваженими ним посадовими особами, яка проводиться в приміщенні Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини на підставі отриманих від суб'єкта перевірки документів та пояснень без виїзду за місцезнаходженням суб'єкта перевірки та/або за місцем обробки персональних даних;

виїзна перевірка - планова або позапланова перевірка діяльності суб'єкта перевірки Уповноваженим та/або уповноваженими ним посадовими особами, яка проводиться за місцезнаходженням суб'єкта перевірки та/або безпосередньо на місці обробки персональних даних;

планова перевірка - перевірка діяльності суб'єкта перевірки, яка проводиться на підставі плану проведення перевірок на відповідний квартал та рік;

позапланова перевірка - перевірка діяльності суб'єкта перевірки, яка не передбачена в плані проведення перевірок.

акт перевірки - службовий документ, який засвідчує факт проведення перевірки діяльності суб'єкта перевірки та стан додержання ним вимог законодавства про захист персональних даних;

припис (вимога) - це обов'язкова для виконання у визначені строки письмова вимога Уповноваженого щодо усунення порушень вимог законодавства про захист персональних даних, яка вручається (надсилається) суб'єкту перевірки.

Інші терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про захист персональних даних".

2. Організація та проведення перевірок

2.1. Контроль за дотриманням суб'єктами перевірки законодавства про захист персональних даних здійснюється Уповноваженим та/або уповноваженими ним посадовими особами шляхом проведення перевірок: планових, позапланових, виїзних та безвиїзних. Планові та позапланові перевірки можуть бути виїзними та безвиїзними.

Предметом перевірки є дотримання суб'єктом перевірки під час здійснення обробки персональних даних вимог Конституції України, Закону України «Про захист персональних даних», Типового порядку обробки персональних даних, а також чинних міжнародних договорів України у сфері захисту персональних даних, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2.2 Виїзна перевірка проводиться Уповноваженим та/або на підставі виданого ним іменного доручення такими посадовими особами (далі - уповноважені посадові особи):

- керівником Секретаріату та його заступником;
- Представниками Уповноваженого;
- керівниками структурних підрозділів Секретаріату та їх заступниками;
- працівниками Секретаріату Уповноваженого.

Доручення видається у письмовій формі на визначений у ньому строк.

2.3. До участі в перевірці в установленому законодавством порядку можуть бути залучені працівники органів державної влади, в тому числі органів державного управління, органів виконавчої влади та правоохоронних органів. В разі залучення вказаних осіб вони дають письмове зобов'язання про нерозголошення персональних даних, які стануть їм відомі в результаті проведення перевірки.

2.4. Виїзні перевірки здійснюються в робочий час суб'єкта перевірки, встановлений правилами внутрішнього трудового розпорядку.

2.5. Під час проведення перевірки Уповноважений, уповноважена посадова особа та суб'єкт перевірки мають права та обов'язки, передбачені у розділі 6 цього Порядку.

2.6. Суб'єкт перевірки зобов'язаний забезпечити доступ до приміщень, матеріалів і документів, необхідних для проведення перевірки, надавати інформацію і давати пояснення щодо фактичної та правової підстави своїх дій та рішень та забезпечити належні умови для проведення перевірки цієї інформації.

2.7. Безвиїзна перевірка проводиться в порядку, визначеному пп. 3.1-3.6 Розділу 3 Порядку здійснення провадження Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, з урахуванням положень цього Порядку Уповноваженим та/або уповноваженими посадовими особами.

3. Проведення планової перевірки

3.1. Планові перевірки проводяться відповідно до річних або квартальних планів, які затверджуються Уповноваженим до 1 грудня року, що передуює плановому, або до 25 числа останнього місяця кварталу, що передуює плановому.

3.2. У плані зазначаються категорії суб'єктів перевірок. План проведення перевірок після його затвердження розміщується на офіційному веб-сайті Уповноваженого.

3.3. Планові перевірки суб'єкта перевірки щодо дотримання вимог законодавства у сфері захисту персональних даних здійснюються з періодичністю не частіше одного разу на рік.

3.4. Датою, з якої починається відлік строку для визначення початку наступної планової перевірки, є дата закінчення попередньої планової перевірки.

4. Проведення позапланової перевірки

4.1. Позапланові перевірки суб'єктів перевірки можуть проводитись за наявності однієї або декількох підстав/приводів, зокрема:

за власною ініціативою Уповноваженого;

при безпосередньому виявленні порушень вимог законодавства про захист персональних даних Уповноваженим, в тому числі і в результаті здійснення дослідження системних проблем щодо забезпечення права на приватність, повагу до приватного та сімейного життя;

при наявності інформації про порушення вимог законодавства про захист персональних даних в повідомленнях, опублікованих в засобах масової інформації, оприлюднених в мережі Інтернет;

обґрунтовані звернення фізичних та юридичних осіб з повідомленням про порушення фізичною особою, фізичною особою - підприємцем, підприємством, установою і організацією усіх форм власності, органом державної влади чи місцевого самоврядування, що є володільцями та/або розпорядниками персональних даних вимог законодавства про захист персональних даних;

виявлення недостовірності у відомостях (даних), наданих суб'єктом перевірки на письмовий запит Уповноваженого щодо здійснення безвиїзної перевірки, та/або якщо такі відомості (дані) не дають змоги оцінити виконання суб'єктом перевірки вимог законодавства про захист персональних даних;

контроль за виконанням суб'єктом перевірки приписів щодо усунення порушень вимог законодавства про захист персональних даних, виданих за результатами проведення перевірок.

5. Оформлення результатів перевірок

5.1. За результатами здійснення планової або позапланової перевірки Уповноважений та/або уповноважена посадова особи складає у двох примірниках акт перевірки додержання вимог законодавства про захист персональних даних (далі - Акт) за формою згідно з додатком 1 до цього Порядку.

5.2. Акт повинен містити такі відомості:

дату, час та місце складання;

посади, прізвища та ініціали осіб, що проводили перевірку;

посаду, прізвище та ініціали керівника (уповноваженої ним особи) або прізвище та ініціали фізичної особи суб'єкта перевірки;

вид перевірки (планова, позапланова, виїзна, безвиїзна);

для суб'єкта перевірки - органу державної влади та місцевого самоврядування: найменування, місцезнаходження;

для суб'єкта перевірки - юридичної особи: найменування, місцезнаходження;

для суб'єкта перевірки - фізичної особи та/або фізичної особи - підприємця: прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання;

дані про дату, час початку та час закінчення перевірки, її загальну тривалість;

факти (обставини), які встановлено за результатами перевірки;

висновок про результати перевірки.

При складанні Акта мають бути додержані об'єктивність і вичерпність опису виявлених фактів і даних.

5.3. Акт повинен містити один із таких висновків:

про відсутність у діяльності суб'єкта перевірки порушень вимог законодавства про захист персональних даних;

про виявлені у діяльності суб'єкта перевірки порушення вимог законодавства про захист персональних даних, їх детальний опис із посиланням на норми чинного законодавства, які порушено.

Забороняється вносити до акта перевірки відомості про порушення, які не підтверджено документально.

5.4. В Акті викладаються всі виявлені під час перевірки факти невиконання (неналежного виконання) суб'єктом перевірки вимог законодавства про захист персональних даних.

5.5. У разі ненадання суб'єктом перевірки документів, необхідних для проведення перевірки, в Акті робиться запис про це із зазначенням причин.

5.6. Виїзна перевірка

5.6.1. За результатами проведення виїзної перевірки складається Акт в двох примірниках, який підписується Уповноваженим або уповноваженою посадовою особою (особами), яка проводила перевірку, та керівником суб'єкта перевірки або уповноваженою ним особою.

5.6.2. Якщо суб'єкт перевірки не погоджується з Актом, він підписує його із зауваженнями. Зауваження суб'єкта перевірки щодо здійснення уповноваженими посадовими особами контролю за дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних є невід'ємною частиною Акта. При цьому, на останній сторінці всіх примірників Акта робиться запис: "Із зауваженнями".

У разі відмови керівника суб'єкта перевірки або уповноваженої ним особи підписати Акт уповноважена посадова особа вносить до такого Акта відповідний запис.

5.6.3. Перший примірник Акта вручається керівнику суб'єкта перевірки або уповноваженій ним особі, про що ним (нею) ставиться підпис на другому примірнику Акта, який зберігається в Секретаріаті Уповноваженого.

У випадку відмови керівника суб'єкта перевірки або уповноваженої ним особи отримати другий примірник Акта він направляється суб'єкту перевірки протягом 5 робочих днів рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

До примірника Акта, який зберігається в Секретаріаті Уповноваженого обов'язково додаються матеріали перевірки - копії документів, витяги з документів, належним чином засвідчені суб'єктом перевірки, пояснення, протоколи та інші документи.

5.7. Безвиїзна перевірка

5.7.1. За результатами проведення безвиїзної перевірки складається Акт в двох примірниках, який підписується Уповноваженим та/або уповноваженою посадовою особою (особами), яка проводила перевірку. Перший примірник надсилається суб'єкту перевірки для ознайомлення, а другий зберігається в Секретаріаті Уповноваженого.

5.7.2. До примірника Акта, який зберігається в Секретаріаті Уповноваженого, додаються матеріали перевірки - копії документів, витяги з документів, належним чином засвідчені суб'єктом перевірки, пояснення, протоколи та інші документи.

5.8. Будь-які виправлення та доповнення в Акті перевірки після його підписання не допускаються. Про виявлення опісок після підписання Акта перевірки суб'єкт перевірки повідомляється письмово.

5.9. Будь-яка інформація, яка стала відомою Уповноваженому та/або уповноваженій посадовій особі (особам) під час проведення перевірки, не підлягає розголошенню.

5.10. На підставі Акта перевірки, під час якої виявлено порушення вимог законодавства про захист персональних даних, складається припис про усунення порушень вимог законодавства у сфері захисту персональних даних, виявлених під час перевірки, за формою згідно з додатком 2 до цього Порядку (далі - припис).

5.11. У приписі зазначаються:

номер, дата та місце складання припису;

для суб'єкта перевірки - органу державної влади та місцевого самоврядування: найменування, місцезнаходження;

для суб'єкта перевірки - юридичної особи: найменування, місцезнаходження, прізвище, ім'я та по батькові керівника юридичної особи;

для суб'єкта перевірки - фізичної особи та/або фізичної особи - підприємця: прізвище, ім'я та по батькові, місце її проживання;

підстава для видачі припису;

заходи необхідні для усунення порушень, виявлених під час перевірки;

строк виконання припису;

строк інформування суб'єктом перевірки Уповноваженого про усунення виявленого порушення;

підпис уповноваженої посадової особи (осіб), яка проводила перевірку.

5.12. Припис складається у двох примірниках: перший примірник не пізніше 5 робочих днів з дня складання Акта перевірки надсилається суб'єкту перевірки

чи уповноважений ним особі рекомендованим листом з повідомленням про вручення, а другий примірник залишається в Секретаріаті Уповноваженого.

На копії припису, який залишається у Секретаріаті Уповноваженого, проставляються відповідний вихідний номер і дата відправлення.

5.13. Суб'єкт перевірки повинен протягом визначеного у приписі строку (не менше ніж 30 календарних днів) вжити заходів щодо усунення порушень, зазначених у приписі, та письмово поінформувати Уповноваженого про усунення порушень разом із наданням копій документів, що це підтверджують.

5.14. Контроль за своєчасністю та повнотою виконання вимог, зазначених у приписі, здійснюється шляхом вивчення вказаних копій документів та, у разі необхідності, шляхом проведення позапланової перевірки.

5.15. У разі невиконання припису протягом вказаного у ньому строку Уповноважений або уповноважена посадова особа складає протокол про адміністративне правопорушення, передбачене статтею 188-40 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) за формою та у порядку, передбаченому законодавством та Порядком оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення.

5.16. У разі виявлення під час перевірки передбаченого статтею 188-39 чи статтею 188-40 КУпАП адміністративного правопорушення, вчиненого суб'єктом перевірки, Уповноважений або уповноважена посадова особа відповідно до пункту 1 частини першої статті 255 КУпАП складає протокол про адміністративне правопорушення за формою та у порядку, передбаченому законодавством та Порядком оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення.

5.17. У разі виявлення під час перевірки суб'єкта перевірки ознак кримінального правопорушення Уповноважений направляє необхідні матеріали до правоохоронних органів.

6. Права та обов'язки уповноваженої посадової особи та посадових осіб суб'єкта перевірки

6.1. Уповноважена посадова особа при проведенні перевірки має право:

6.1.1. Безперешкодно входити на об'єкт перевірки за службовим посвідченням і мати безперешкодний доступ до місць зберігання інформації, у тому числі й до комп'ютерів, магнітних носіїв інформації тощо.

6.1.2. Отримувати на свою вимогу та мати доступ до будь-якої інформації (документів) володільців або розпорядників персональних даних, які необхідні для здійснення контролю за забезпеченням захисту персональних даних, у тому числі доступ до персональних даних, відповідних баз даних чи картотек, інформації з обмеженим доступом.

У разі існування документа лише в електронній формі за умови, що даний документ створений суб'єктом перевірки, суб'єкт перевірки зобов'язаний надати його паперову копію, що забезпечує візуальну форму відображення документа, засвідчену суб'єктом перевірки у встановленому законодавством порядку. У разі неможливості надати паперову копію, що забезпечує візуальну форму відображення документа, проводиться огляд електронного документа, про що

складається акт огляду електронного документа за формою згідно з додатком 3 до цього Порядку.

6.1.3. Отримувати засвідчені у встановленому законодавством порядку копії документів.

6.1.4. Вимагати в межах своєї компетенції у керівника та/або посадових осіб суб'єкта перевірки надання завірених підписом письмових пояснень.

6.1.5. Звертатись у зв'язку з реалізацією своїх повноважень та відповідно до законодавства до органів прокуратури, інших правоохоронних органів.

6.1.6. Складати та підписувати приписи про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

6.1.7. Складати та підписувати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності за виявлені порушення законодавства про захист персональних даних;

6.1.8. Залучати для складання протоколів осіб, присутніх при виявленні правопорушення.

6.2. Уповноважена посадова особа при проведенні перевірки зобов'язана:

6.2.1. Повно, об'єктивно та неупереджено здійснювати перевірку у межах визначених повноважень;

6.2.2. Повідомити керівника суб'єкта перевірки або уповноважену ним особу про свої обов'язки та повноваження, причину та мету перевірки, права, обов'язки керівника та посадових осіб суб'єкта перевірки;

6.2.3. Ознайомити керівника суб'єкта перевірки або уповноважену ним особу з результатами проведеної перевірки та/або протоколом про адміністративні правопорушення;

6.2.4. Визначати перелік необхідних для перевірки документів та строки їх надання;

6.2.5. Належним чином оформлювати результати перевірок;

6.2.6. Неухильно дотримуватись вимог до складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених Порядком оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення.

6.3. Посадові особи суб'єкта перевірки, в тому числі керівник суб'єкта перевірки або уповноважена ним особа, під час здійснення перевірки мають право:

6.3.1. Перевіряти наявність в уповноваженій посадовій особі (осіб) службового посвідчення та підстав для проведення перевірки;

6.3.2. Бути присутніми під час здійснення перевірки;

6.3.3. Одержувати та ознайомлюватись за результатами проведеної перевірки з Актом та/або протоколом про адміністративне правопорушення;

6.3.4. Надавати в письмовій формі свої пояснення та зауваження до Акта та/або протоколу про адміністративні правопорушення;

6.3.5. Оскаржувати в установленому законом порядку неправомірні дії уповноваженої посадовій особі (осіб).

6.4. Посадові особи суб'єкта перевірки, в тому числі керівник суб'єкта перевірки або уповноважена ним особа, під час здійснення перевірки зобов'язані:

6.4.1. Безперешкодно допускати уповноважену посадову особу (осіб) на об'єкт перевірки та надавати доступ до документів та інших матеріалів, потрібних для проведення перевірки;

6.4.2. Надавати необхідні документи, та іншу інформацію, завірені підписом письмові пояснення, а також засвідчені в установленому законодавством порядку копії документів, що необхідні проведення перевірки;

6.4.3. Виконувати вимоги уповноваженої посадової особи (осіб) з питань додержання вимог законодавства про захист персональних даних.

Примітка. Додатково необхідно дивитися додатки:

Додаток 1 - АКТ перевірки додержання законодавства про захист персональних даних.

Додаток 2 - ПРИПИС про усунення порушення вимог законодавства у сфері захисту персональних даних, виявленого під час перевірки.

Додаток 3 - АКТ огляду електронного документа.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Уповноваженого
Верховної Ради України
з прав людини 08.01.2014 № 1/02-14

Порядок
повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини
про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав
і свобод суб'єктів персональних даних, про структурний підрозділ або
відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом
персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення вказаної
інформації

1. Загальні положення

1.1. Цей Порядок встановлює процедуру та затверджує форму повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений) про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, про зміну відомостей, що підлягають повідомленню, та про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення зазначеної інформації на офіційному веб-сайті Уповноваженого.

1.2. Для цілей цього Порядку обробка персональних даних, що становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів - це будь-яка дія або сукупність дій, а саме збирання, реєстрація, накопичення, зберігання, адаптування, зміна, поновлення, використання і поширення (розповсюдження, реалізація,

передача), знеособлення, знищення, у тому числі з використанням інформаційних (автоматизованих) систем, яка здійснюється відносно персональних даних про:

- расове, етнічне та національне походження;
- політичні, релігійні або світоглядні переконання;
- членство в політичних партіях та/або організаціях, професійних спілках, релігійних організаціях чи в громадських організаціях світоглядної спрямованості;
- стан здоров'я;
- статеве життя;
- біометричні дані;
- генетичні дані;
- притягнення до адміністративної чи кримінальної відповідальності;
- застосування щодо особи заходів в рамках досудового розслідування;
- вжиття щодо особи заходів, передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність»;
- вчинення щодо особи тих чи інших видів насильства;
- місцеперебування та/або шляхи пересування особи.

Інші терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про захист персональних даних» (далі - Закон).

2. Процедура та форма повідомлення Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних

2.1. Володілець персональних даних повідомляє Уповноваженого про здійснення ним будь-яких видів обробки персональних даних, які становлять особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, крім випадків, якщо:

2.1.1. здійснюється обробка, єдиною метою якої є ведення реєстру для надання інформації населенню, який відкритий для населення в цілому;

2.1.2. обробка здійснюється громадськими об'єднаннями, політичними партіями та/або організаціями, професійними спілками, об'єднаннями роботодавців, релігійними організаціями, громадськими організаціями світоглядної спрямованості за умови, що обробка стосується виключно персональних даних членів цих об'єднань та не передається без їх згоди;

2.1.3. обробка необхідна для реалізації прав та виконання обов'язків володільца персональних даних у сфері трудових правовідносин відповідно до закону.

2.2. З метою повідомлення Уповноваженого володілець персональних даних подає до Секретаріату Уповноваженого заповнений бланк заяви за формою, наведеною у Додатку 1, в межах строків, встановлених Законом. Кожна сторінка заяви має бути пронумерована та скріплена печаткою (у разі наявності) і підписом уповноваженої на те особи.

2.3. Володілець персональних даних повідомляє Уповноваженого листом на адресу Секретаріату Уповноваженого: вул. Інститутська, 21/8; м. Київ, 01008, або іншим доступним заявнику способом (факсом, електронною поштою, через

скриньку, спеціально розміщену на 1 поверсі Секретаріату Уповноваженого). В разі направлення заяви електронною поштою заява має бути відсканована.

2.4. Заява повинна містити відомості про:

2.4.1. Володільця персональних даних:

- П.І.Б., реєстраційний номер облікової картки платника податків, паспортні дані, місце проживання для фізичної особи;
- найменування, код ЄДРПОУ, адреса реєстрації та/або місцезнаходження для юридичної особи.

2.4.2. Розпорядника персональних даних:

- П.І.Б., реєстраційний номер облікової картки платника податків, паспортні дані, місце проживання для фізичної особи;
- найменування, код ЄДРПОУ, адреса реєстрації та/або місцезнаходження для юридичної особи.

2.4.3. Обробку персональних даних, вказаних у п. 1.2.:

- персональні дані, що обробляються;
- мету обробки персональних даних (з посиланням на нормативно-правові акти, положення, установчі чи інші документи, які регулюють діяльність володільця персональних даних);
- категорію чи категорії суб'єктів, чиї персональні дані обробляються;
- третіх осіб, яким передаються персональні дані суб'єктів;
- транскордонну передачу персональних даних;
- місце (фактична адреса) обробки персональних даних;
- загальний опис технічних та організаційних заходів, що здійснюються володільцем персональних даних, для забезпечення їх захисту.

2.5. Заявники зберігають копію заяви, що була подана до Секретаріату Уповноваженого.

2.6. Уповноважений в порядку черговості надходження заяв, за винятком ситуацій, вказаних у п. 2.9., оприлюднює на офіційному веб-сайті Уповноваженого вказані у п. 2.4. відомості в окремому розділі «Повідомлення про здійснення обробки персональних даних, що становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних».

2.7. Заяви, отримані Уповноваженим, зберігаються в архіві / електронному архіві Секретаріату Уповноваженого в порядку і впродовж строків, встановлених законодавством.

2.8. Заява вважається такою, що не була подана, та до розгляду не приймається у разі якщо:

- форма заяви не відповідає тій, що визначена у Додатку 1;
- заява містить неповну та явну недостовірну інформацію ;
- інформація, викладена у заяві, не містить відомостей, які б вказували на те, що володільцем персональних даних здійснюється обробка персональних даних, що становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних.

2.9. Відомості про володільця персональних даних, який надіслав заяву, вказану у п. 2.8. Порядку, із зазначенням відповідної підстави,

оприлюднюються на офіційному веб-сайті Уповноваженого в окремому розділі «Заяви, не прийняті до розгляду».

2.10. Заяви, вказані у п. 2.8. Порядку, формуються в окремі справи з грифом «Заяви, не прийняті до розгляду», та зберігаються протягом шести місяців з подальшим знищенням в порядку, визначеному законодавством України.

3. Процедура та форма повідомлення Уповноваженого про зміну відомостей у процесі обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних

3.1. Володілець персональних даних, який повідомив Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, в порядку, визначеному пп. 2.1.-2.5. цього Порядку, повідомляє Уповноваженого про кожну зміну відомостей, вказаних у п. 2.4.

3.2. З цією метою володілець персональних даних подає до Секретаріату Уповноваженого заповнений бланк заяви за формою, наведеною у Додатку 2, в межах строків, встановлених Законом, за правилами, визначеними пунктами 2.2-2.3 цього порядку.

3.3. Уповноважений в порядку черговості надходження заяв, вказаних в п. 3.2. Порядку, оприлюднює на офіційному веб-сайті Уповноваженого інформацію про зміну відомостей, надісланих у заяві, в розділі «Повідомлення про здійснення обробки персональних даних, що становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних».

3.4. Заяви, отримані Уповноваженим, зберігаються в архіві Секретаріату Уповноваженого в порядку і впродовж строків, встановлених законодавством.

3.5. Заява вважається такою, що не була подана, та до розгляду не приймається у таких випадках:

- форма заяви не відповідає тій, що визначена у Додатку 2;
- заява містить неповну або явно недостовірну інформацію.

3.6. Заявники зберігають копію заяви, що була подана до Секретаріату Уповноваженого.

3.7. Відомості про володільця, який надіслав заяву, вказану у п. 3.5. Порядку, із зазначенням відповідної підстави, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Уповноваженого в окремому розділі «Заяви, не прийняті до розгляду».

3.8. Заяви, вказані у п. 3.5., формуються в окремі справи з грифом «Заяви, не прийняті до розгляду» та зберігаються протягом шести місяців з подальшим знищенням в порядку, визначеному законодавством України.

4. Процедура та форма повідомлення Уповноваженого про припинення обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних

4.1. Володілець персональних даних, який повідомив Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, в порядку, визначеному пп. 2.1.-2.5. цього

Порядку, повідомляє Уповноваженого про припинення такої обробки персональних даних.

4.2. З цією метою володілець персональних даних подає до Секретаріату Уповноваженого протягом 10 днів з моменту припинення обробки заповнений бланк заяви за формою, наведеною у Додатку 3, за правилами, передбаченими в пунктах 2.2.- 2.3. цього Порядку.

4.3. Уповноважений в порядку черговості надходження заяв, вказаних в п. 4.2. Порядку, оприлюднює на офіційному веб-сайті Уповноваженого інформацію про припинення володільцем персональних даних обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, в окремому розділі «Повідомлення про здійснення обробки персональних даних, що становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних».

4.4. Заяви, отримані Уповноваженим, зберігаються в архіві Секретаріату Уповноваженого в порядку і впродовж строків, встановлених законодавством.

5. Повідомлення про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, та оприлюднення такої інформації

5.1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також володільці чи розпорядники персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, інформація про яку підлягає повідомленню Уповноваженому відповідно до цього Порядку, повідомляють Уповноваженого про створення структурного підрозділу або призначення відповідальної особи, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці (далі - структурний підрозділ або відповідальна особа).

5.2. З цією метою суб'єкти, вказані в п. 5.1. Порядку, подають до Секретаріату Уповноваженого заповнений бланк заяви за формою, наведеною у Додатку 4, з усіма підтверджуючими документами, впродовж 30 днів з моменту створення структурного підрозділу або призначення відповідальної особи за правилами, визначеними в пунктах 2.2.-2.3. цього Порядку.

5.3. Уповноважений в порядку черговості надходження заяв, вказаних в п. 5.2. Порядку, оприлюднює на офіційному веб-сайті Уповноваженого надіслані відомості в окремому розділі «Інформація про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці».

5.4. В разі направлення володільцем повідомлення про припинення ним обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, вказані в п. 5.3. відомості видаляються із офіційного веб-сайту Уповноваженого.

Примітка. Додатково необхідно дивитися додатки:

Додаток 2 Заява про зміну відомостей щодо обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних

*** Заява заповнюється друкованими літерами**

**Код ЄДРПОУ/ Реєстраційний номер
облікової картки платника податків**[illegible][illegible]

--

☐ расове походження	☐ етнічне походження	☐ національне походження	
☐ політичні переконання	☐ релігійні переконання	☐ світоглядні переконання	
☐ членство в політичних партіях та/або організаціях	☐ членство в професійних спілках	☐ членство в релігійних організаціях	☐ членство в громадських організаціях світоглядної спрямованості
☐ стан здоров'я	☐ статеве життя	☐ біометричні дані	☐ генетичні дані
☐ притягнення до адміністративної відповідальності	☐ притягнення до кримінальної відповідальності	☐ застосування щодо особи заходів в рамках досудового розслідування	☐ вжиття щодо особи заходів, передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність»
☐ вчинення щодо особи тих чи інших видів насильства	☐ місцеперебування та/або шляхи пересування особи		

Сторінка Усього сторінок

This image shows a full page of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, leaving small margins at the top and bottom. There are no vertical margin lines, text, or other markings on the page.

[illegible]

Сторінка Усього сторінок

7. Інформація щодо транскордонної передачі даних

☐ Не здійснюється	☐ Здійснюється
--	---------------------------------------

7.1 Назва країни (країн), до якої здійснюється транскордонна передача персональних даних:

7.2 Інформація щодо іноземного суб'єкта (суб'єктів) відносин, якому здійснюється передача персональних даних:

7.3 Мета транскордонної передачі персональних даних

7.4 Правові підстави для транскордонної передачі персональних даних:

М.П. _____
підпис, ПЛБ, посада/

Сторінка Усього сторінок

Наказ Уповноваженого Верховної Ради України
з прав людини

_____ січня 2014 року № _____

Заява про припинення обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних*

*** Заява заповнюється друкованими літерами**

Найменування / П.І.Б. володільця персональних даних

**Код ЄДРПОУ/ Реєстраційний номер
облікової картки платника податків**[illegible]

Номер та серія паспорта

[illegible]

Орган, що видав паспорт, та дата видачі

Місцезнаходження (для юридичної особи) / місце проживання (для фізичної особи):

Повідомляю про припинення будь-якої обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, підтверджую, що вказані в п. 1.2 «Порядку повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення вказаної інформації» персональні дані більше не обробляються.

М.П.

підпис, /І.І.Б., посада/

Сторінка Усього сторінок

7

Усього сторінок

11

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Уповноваженого Верховної Ради України

з прав людини

_____ січня 2014 року № _____

**Заява про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу,
пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці***

* Заява заповнюється друкованими літерами

1. Найменування / П.І.Б. володільця персональних даних

Код ЄДРПОУ/ Реєстраційний номер
облікової картки платника податків

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Номер та серія паспорта

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Орган, що видав паспорт, та дата видачі

--

Місцезнаходження (для юридичної
особи) / місце проживання (для
фізичної особи):

--

**2. Структурний підрозділ та/або відповідальна особа, що організовує роботу,
пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці**

Назва структурного підрозділу	
П.І.Б. відповідальної особи	
Посада	
Контактний телефон	
Електронна адреса	

М.П. _____
підпис, /П.І.Б., посада/Сторінка Усього сторінок

Роз'яснення основних положень Порядку повідомлення Уповноваженого щодо визначення обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних

1. Згідно з порядком повідомлення володільці, що здійснюють обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, повідомляють Уповноваженого про такі види обробки. Основним критерієм при визначенні того, чи становить певна обробка такий ризик є те, які категорії персональних даних обробляються.

2. В сенсі цього Порядку до таких категорій персональних даних слід відносити відомості про расове, етнічне та національне походження, політичні, релігійні або світоглядні переконання, членство в політичних партіях та або організаціях, професійних спілках, релігійних організаціях чи в громадських організаціях світоглядної спрямованості, стан здоров'я, статеве життя, біометричні дані, генетичні дані, місцеперебування та або шляхи пересування особи, факт притягнення до адміністративної чи кримінальної відповідальності, застосування щодо особи заходів в рамках досудового розслідування та заходів, передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», вчинення щодо особи тих чи інших видів насильства.

3. При цьому, обробка вважатиметься чутливою в разі якщо 1) склад персональних даних про особу, які обробляються володільцем, включає відомості вказаного в п. 2 змісту або 2) коли володільцем обробляються персональні дані певної категорії суб'єктів, яку можна виділити за вказаним в п. 2 критерієм.

4. Приклад першого випадку: володільцем обробляються такі дані: ім'я, прізвище, по батькові, місце проживання, паспортні дані, відомості про притягнення до кримінальної відповідальності. Остання група відомостей робить обробку такою, що несе ризик для прав і свобод суб'єкта і поширює на володільця вимогу повідомлення.

5. Приклад другого випадку: володільцем обробляється звичайний склад даних: ім'я, прізвище, по батькові, місце проживання, паспортні дані, однак всі ці дані належать особам, що притягувалися до кримінальної відповідальності. Відтак, можна сказати, що володільцем обробляються персональні дані осіб, що притягувалися до кримінальної відповідальності. Фактично обробляються відомості щодо притягнення особи до кримінальної відповідальності. Відтак, на такого володільця поширюватиметься вимога щодо повідомлення.

6. Щодо змісту даних, вказаних в п. 2 вище слід зазначити про таке:

-світоглядні переконання особи - сукупність поглядів, оцінок та життєвих принципів особи, що визначають загальне розуміння та сприйняття світу та місце кожного у ньому. Мова у даному пункті йдеться саме про загальноприйнятої світоглядні переконання. Наприклад: пацифізм, фемінізм, вегетаріанство тощо;

- стан здоров'я особи - тобто медична інформація про особу, що містить не лише свідчення про стан здоров'я, а й про історію її хвороби, про запропоновані дослідження і лікувальні заходи, прогноз можливого розвитку

захворювання, в тому числі і про наявність ризику для життя і здоров'я (виняток становить медичні довідки, листи працездатності і т.д., які обробляються володільцем при реалізації трудових відносин);

- статеве життя - будь-яка інформація про особу, що стосується її вибору та поведінки у статевих відносинах (включається інформація про сексуальну орієнтацію особи);

- біометричні дані - сукупність даних про особу, зібраних на основі фіксації її характеристик, що мають достатню стабільність та істотно відрізняються від аналогічних параметрів інших осіб (наприклад відцифрований підпис особи, відцифрований образ обличчя особи, відцифровані відбитки пальців рук, відцифрований малюнок сітківки ока тощо);

- генетичні дані - інформація, що стосується всіх даних стосовно спадкових властивостей особи або стосовно способу успадкування характеристик в межах відповідної групи людей, також це стосується всіх даних про утримання будь-якої генетичної інформації (генів), що відноситься до будь-яких аспектів здоров'я або захворювання;

- вчинення щодо особи тих чи інших видів насильства - інформація про те, що особа піддавалась різноманітним видам насилля, катувань, мордування, нелюдського чи такого, що принижує гідність поводження. Наприклад, інформація вказаного характеру з матеріалів кримінального провадження з матеріалів кримінального провадження;

- місцеперебування та або шляхи пересування особи - це інформація, що дає можливість визначити місцеперебування конкретної особи у певному часовому просторі. Наприклад: зняття готівкових коштів в банкоматах, використання платіжної чи будь-якої іншої іменної картки при розрахунках за товари та послуги, білінгові системи мобільних операторів, геолокаційні послуги мобільних операторів, використання іменних квитків. В дану категорію не потрапляє інформація про місце проживання, місце реєстрації, службові та інші відрядження та поїздки.

Щодо процедури повідомлення.

7. Володільці персональних даних, на яких поширюється вимога повідомлення Уповноваженого про обробку, повідомляють Уповноваженого у будь-який доступний їм спосіб. А саме: надсилання інформації листом на адресу Секретаріату Уповноваженого, електронною поштою, факсом, а також подання заяви особисто через спеціально встановлену скриньку для вхідної кореспонденції, розміщену в приміщенні Секретаріату Уповноваженого.

8. До розгляду приймаються заяви, що заповнені за формою, визначеною у додатках до Порядку, без виправлень. Всі розділи заяви повинні бути заповнені. Дані, вказані у заяві, повинні бути вірними та підтверджуватись підписом і печаткою (у разі наявності) на кожній сторінці заяви.

Щодо відомостей, які підлягають повідомленню.

9. Володілець у заяві, форма якої затверджена Порядком повідомлення,

вказує лише інформацію щодо обробки тих категорій персональних даних, які вказані в п. 1.2 Порядку повідомлення, незважаючи на кількість і різноманітність наявних в його розпорядженні баз персональних даних і їх місцезнаходження. Так, якщо володільць веде декілька баз даних і лише в одній він обробляє персональні дані, які можна віднести до однієї із вказаних в п. 1.2 категорій, у заяві вказується лише інформація про обробку вказаних в п. 1.2 даних.

10. Далі надається короткий виклад того, яка інформація та в якому обсязі повинна повідомлятися Уповноваженому. Так, відповідно до Порядку повідомлення та форми затвердженної Порядком заяви Уповноваженому повинна повідомлятися інформація про:

- володільця, розпорядника персональних даних.

Відомості про розпорядників зазначаються для кожного окремо. У випадку якщо кількість розпорядників надто велика, а їх місцезнаходження є загальнодоступною інформацією вказується загальна характеристика таких розпорядників. Наприклад, якщо це філії представництва головної компанії тощо;

- склад персональних даних.

Тут вказуються тільки ті категорії даних, які визначені пунктом 2 вище. Наприклад: володільцем ведеться обробка персональних даних у декількох базах. У одній із баз обробляються дані такого змісту: ім'я, прізвище, по батькові, місце проживання, номер телефону, електронна адреса, проведені медичні обстеження, поставлені діагнози та призначене лікування. Останні три позиції відносяться до інформації про стан здоров'я. Відтак, у заяві необхідно відмітити лише інформацію про стан здоров'я;

- мету обробки персональних даних. Мета обробки повинна визначатися в положеннях нормативно-правових актів, що безпосередньо уповноважують володільця на обробку персональних даних, або в положеннях установчих чи інших документів, що визначають вид діяльності володільця, яка обумовлює необхідність обробки персональних даних. Відповідно в цій частині заяви володільцем чітко та стисло формується мета обробки та положення вказаних документів, які підтверджують її існування;

- категорію чи категорії суб'єктів персональних даних, чиї персональні дані обробляються. В цій частині зазначаються загальні відомості про категорію суб'єктів, наприклад: постійні клієнти, власники платіжних карток,

контрагенти, пацієнти тощо. При цьому, слід повторно наголосити, що якщо володільцем ведеться обробка персональних даних у декількох базах, де обробляються дані декількох категорій суб'єктів, у заяві слід вказувати лише ту категорію суб'єктів (чи категорії), щодо якої ведеться обробка вказаних в п. 2 даних;

- третіх осіб, яким передаються персональні дані суб'єктів. Перш за все володільцю слід вказати, чи здійснюється ним поширення вказаних в п. 2 персональних даних загалом. Якщо такі операції здійснюються слід вказати, кому персональні можуть передаватися.

Не потрібно вказувати на те, кому можуть передаватися персональні дані відповідно до закону. Наприклад: не потрібно вказувати про те, що персональні дані можуть передаватися на запити державних органів, до чийої компетенції належить право отримувати таку інформацію (в ході перевірки, розслідування тощо). Така інформація є відкритою, оскільки безпосередньо передбачена законодавством.

Натомість володільцям слід вказати лише інформацію про можливу передачу вказаних в п. 2 персональних даних з інших підстав (згода особи, укладення договору та інші).

Слід вказати найменування та адресу всіх суб'єктів, кому можуть передаватися вказані в п. 2 персональні дані.

У випадку якщо персональні дані можуть передаватися групі однотипних третіх осіб, вказується їх загальна характеристика. Наприклад: володільця має представництва філії, яким передаються персональні дані (лише ті, що належать до категорій, вказаних в п. 2 вище) після їх збору. В такому випадку не потрібно давати інформацію про кожну філію представництва. Достатньо вказати, що персональні дані передаються іншим структурним підрозділам володільця;

- транскордонну передачу персональних даних. Вказуються країни та іноземні суб'єкти, яким можуть передаватися дані, мета передачі (мета, як правило, повинна відповідати меті обробки), а також підстави обробки;

- місце (фактична адреса) обробки персональних даних, зазначаються адреси, де містяться картотеки чи магнітні носії (сервери), де здійснюється обробка вказаних в п. 2 вище даних;

- загальний опис технічних та організаційних заходів, що вживаються володільцем з метою забезпечення захисту персональних даних, які належать до вказаних в п. 2 вище категорій.

Сюди відноситься, наприклад, інформація про те:

- чи було прийнято окремий порядок обробки (і в тому числі захисту) персональних даних;

- чи призначено (створено) відповідальну особу структурний підрозділ, який організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних;

- який порядок доступу до приміщень, де стоять комп'ютери картотеки, в яких здійснюється обробка персональних даних. Наприклад: приміщення, де здійснюється обробка персональних даних, замикаються не замикаються. Доступ до таких приміщень мають всі працівники володільця визначене коло працівників. Доступ здійснюється за допомогою ключа ідентифікаційної чи мікропроцесорної карти. Приміщення обладнані не обладнані сигналізацією;

- який порядок доступу до персональних даних, які містяться на комп'ютерах в картотеках. Наприклад: такі комп'ютери захищені кодом доступу паролем. Кожен із працівників має свій особистий код доступу;

- чи ведеться, як це вимагається Типовим порядком обробки персональних даних, облік операцій, пов'язаних з обробкою персональних даних суб'єкта, та доступом до них;

- чи приєднані комп'ютери, на яких здійснюється обробка персональних

даних, до мережі та чи встановлено антивірусне та інше програмне забезпечення;

- інші заходи.

Вказаний перелік не є вичерпним і наводиться як приклад. Володілець самостійно визначає, які заходи безпеки запроваджувати з метою адекватного захисту персональних даних, які ним обробляються. Запроваджені ним заходи вказуються у заяві.

Слід наголосити, що виклад зазначеної інформації у заяві довільний і володільцю слід надати лише загальні відомості.

Приклад викладу вказаної інформації:

Володільцем прийнято внутрішній порядок обробки персональних даних та визначену відповідальну особу. Приміщення, де стоять комп'ютери, на яких здійснюється обробка персональних даних, замикаються. Для отримання ключа необхідно поставити відмітку в журналі. Визначено коло працівників, що мають доступ до персональних даних, а також рівні доступу таких працівників. Комп'ютери, де містяться персональні дані, захищені паролем. Кожен працівник має особистий пароль. Всі операції, пов'язані з обробкою персональних даних, автоматично фіксуються за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства охорони здоров'я
України
14 лютого 2012 року № 110

**ІНФОРМОВАНА ДОБРОВІЛЬНА ЗГОДА ПАЦІЄНТА
НА ОБРОБКУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ***

Я, _____, при зверненні
(прізвище, ім'я, по батькові)

у _____
(назва закладу охорони здоров'я)

даю згоду на внесення моїх персональних даних до локальної інформаційної системи, яка є в закладі охорони здоров'я.

Я погоджуюсь із використанням та обробкою моїх персональних даних за умови дотримання їх захисту відповідно до вимог Закону України "Про захист персональних даних".

(підпис)

“ ____ ” _____ 20__ року
(дата)

* Вкладний листок до облікових форм: № 003/о, № 025/о, затверджених цим наказом, № 003-1/о, № 096/о, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 26 липня 1999 року №184, № 112/о, № 111/о, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 27 грудня 1999 року № 302.

НОТАТКИ

[illegible]